

The Twentieth Flash

On Sincerity

[While being the first of the five Points which form the Second of the seven Matters of the Seventeenth Flash, this became the Twentieth Flash because of its importance.]

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

The verse:

Verily We sent the Book down to you in truth, so worship God in sincerity, for God's is sincerely practised religion, (39:2)

and the noble saying of the Prophet (UWBP):

“All men will perish, except the scholars, and all scholars will perish except those who act in accordance with their knowledge, and all of them will perish except the sincere, and even the sincere are in great danger,”*

*{See, al-'Ajluni, *Kashf al-Khafa*, ii, 415; al-Ghazali, *Ihya' Ulum al-Din*, iii, 414.}

demonstrate together how important a **principle** of Islam is sincerity.

From among the innumerable **points** concerning sincerity, we will **briefly** expound only five.

Note:

An auspicious sign of **blessed** Isparta *which causes one to offer thanks* is that **compared with other places**, there is no visible rivalry and **dispute** between the pious, those who follow the Sufi path, and the religious scholars.

Even if the required true love and **union** is not present, comparatively speaking, there is no harmful **rivalry** and **conflict**.

First Point

An Important and Awesome Question:

Why is it that while **the worldly** and **the neglectful**, and even **the misguided and hypocrites**, co-operate without rivalry,

the people of religion, **the religious scholars**, and **those who follow the Sufi path**, oppose each other in rivalry, although they are **the people of truth and concord**?

Yirminci Lem'a

İhlas hakkında

[Onyedinci Lem'anın Onyedinci Notasının yedi mes'elesinden, beş noktadan ibaret olan ikinci mes'elesinin birinci noktası iken, ehemmiyetine binaen Yirminci Lem'a oldu.]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ

الدِّينَ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الدِّينُ الْخَالِصُ

âyetiyle ve

هَلَكَ النَّاسُ إِلَّا الْعَالِمُونَ وَهَلَكَ الْعَالِمُونَ إِلَّا الْعَامِلُونَ

وَهَلَكَ الْعَامِلُونَ إِلَّا الْمُخْلِصُونَ وَالْمُخْلِصُونَ عَلَى

خَطَرٍ عَظِيمٍ

-ev kema ka- hadîs-i şerifi,

ikisi de ihlas ne kadar İslâmiyette mühim bir **esas** olduğunu gösteriyorlar.

Bu ihlas mes'elesinin hadsiz **nükte**lerinden yalnız "Beş Nokta"yı **muhtasaran** beyan ederiz.

Tenbih:

Bu **mübarek** Isparta'nın *medar-ı şükran* bir hüsn-ü tâli'idir ki, ondaki **ehl-i takva** ve **ehl-i tarikat** ve **ehl-i ilmin -sair yerlere nisbeten-** rekabetkârane **ihtilafları** görünmüyor.

Gerçi lâzım olan hakikî muhabbet ve **ittifak** yoksa da, zararlı **muhalefet** ve **rekabet** de başka yerlere nisbeten yoktur.

Birinci Nokta

Mühim ve müdhiş bir sual:

Neden **ehl-i dünya**, **ehl-i gaflet**, hattâ **ehl-i dalalet** ve **ehl-i nifak** rekabetsiz ittifak ettikleri halde;

ehl-i hak ve **ehl-i vifak** olan **ashab-ı diyanet** ve **ehl-i ilim** ve **ehl-i tarikat**, neden rekabetli ihtilaf ediyorlar?

Agreement belongs in reality to the people of concord and dispute to the hypocrites; how is it that these two have changed places?

The Answer :

We will set forth seven of the extremely numerous causes of this painful, disgraceful and awesome situation, one that causes the zealous to weep.

The First

Just as dispute among the people of the truth does not arise from lack of the truth,

so too the agreement prevailing among the people of neglect does not arise from any possession of truth.

Rather it is that a specific duty and particular function has been assigned to the classes in society, like 'the worldly,'* those engaged in politics, and those who have received a secular education, and thus the functions of the various groups, societies, and communities *have been defined* and become distinguished from one another.

**'The worldly' (ehl-i dünya): those people whose view is restricted to the life of this world and who disregard the hereafter, or those who sell religion for this world. (Tr.)*

Similarly, the material reward they are to receive for their functions in order to maintain a livelihood,

as well as the moral reward that consists in the attention they receive from men* for the sake of their ambition and pride – this too is established and specified.

***{Be aware that** the attention of men cannot be demanded, but only given.

If it is given, one should not delight in it. If one delights in it, sincerity is lost and hypocrisy takes its place.

The attention of men, if accompanied by the desire for honour and fame, is not a reward and a prize, but a reproach and chastisement for lack of sincerity.

Such attention of men, such honour and fame, harm sincerity, the source of vitality for all good deeds, and even though they yield a slight pleasure as far as the gate of the tomb,

on the other side of that gate they take on the form of torment. One should not therefore desire the attention of men, but flee and shy away from it.

Be warned, all you who worship fame and run after honour and rank!}

There is therefore nothing held in common to the degree that it might produce conflict, dissension and rivalry.

However evil be the path that they tread, they will be able to preserve unity and agreement.

İttifak ehl-i vifakın hakkı iken ve hilaf ehl-i nifakın lâzımı iken, neden bu hak oraya geçti ve şu haksızlık şuraya geldi?

Elcevab:

Bu elîm ve feci' ve ehl-i hamiyeti ağılattırarak hâdise-i müdhîşenin pek çok esbabından, yedi sebebini beyan edeceğiz.

Birincisi

Ehl-i hakkın ihtilafı hakikatsızlıktan gelmediği gibi,

ehl-i gafletin ittifakı dahi hakikatdarlıktan değildir.

Belki ehl-i dünyanın ve ehl-i siyasetin ve ehl-i mekteb gibi hayat-ı içtimaiyenin tabakatına dair birer muayyen vazife ile ve has bir hizmet ile meşgul taifelerin, cemaatlerin ve cem'iyetlerin vazifeleri taayyün edip ayrılmış.

Ve o vezaif mukabilindeki alacakları maişet noktasındaki maddî ücret

ve hubb-u câh ve şan ü şeref noktasında teveccüh-ü nâstan* alacakları manevî ücret taayyün etmiş, ayrılmış.

***{İhtar:** Teveccüh-ü nâs istenilmez, belki verilir.

Verilse de onunla hoşlanılmaz. Hoşlansa ihlası kaybeder, riyaya girer.

Şan ü şeref arzusuyla teveccüh-ü nâs ise; ücret ve mükâfat değil, belki ihlâssızlık yüzünden gelen bir itab ve bir mücazattır.

Evet amel-i sâlihin hayatı olan ihlasın zararına teveccüh-ü nâs ve şan ü şeref, kabir kapısına kadar muvakkat olan bir lezzet-i cüz'iyeye mukabil,

kabrin öbür tarafında azab-ı kabir gibi nâhoş bir şekil aldığından; teveccüh-ü nâs arzu etmek değil, belki ondan ürkmek ve kaçmak lâzımdır.

Şöhretperestlerin ve şan ü şeref peşinde koşanların kulakları çınlasın. }

Müzahame ve münakaşayı ve rekabeti intac edecek derecede bir iştirak yok.

Onun için, bunlar ne kadar fena bir meslekte de gitseler, birbiriyle ittifak edebilirler.

But as for the people of religion, the scholars, and those who follow the path, the duty of each is concerned with **all** men;

their material reward not set and **specified**; and their share in social esteem and acceptance and **public attention** is not predetermined.

Many may be **candidates** for the same position; many hands may stretch out for each moral and material reward that is offered.

Hence it is that conflict and rivalry **arise**; **concord** is changed into **discord**, and **agreement** into **dispute**.

Now the cure and remedy for this **appalling disease** is sincerity.

Sincerity may be attained by preferring the worship of God **to the worship of one's own soul**, by causing **God's pleasure** to vanquish the pleasure of the soul and the ego,

and thus manifesting the meaning of the verse:

Verily my reward is from God alone; (11:29)

by **renouncing** the material and moral reward to be had from men*

*{One should also take as one's guide **the quality of preferring others to oneself**, the same quality of the Companions **that is praised in the Qur'an**.

For example, when giving a present or performing an act of **charity**, one should always prefer the recipient to oneself, and **without demanding or inwardly desiring** any material reward for **religious service**, know one's act to be purely **God's grace** and not impose a sense of obligation on men.

Nothing worldly should be sought **in return** for religious service, for otherwise sincerity will be lost.

Men have many rights and claims, and may even deserve zakat.

But it cannot be demanded. When one receives something, it cannot be said: "This is the reward for my service."

Rather in perfect **contentment** one should always prefer to oneself others who are more deserving.

Thus manifesting the meaning of "They prefer others to themselves, though poverty be their lot" (Qur'an, 59:9), one may be saved from this terrible danger and gain sincerity.}

and thus manifesting the meaning of the verse:

Naught is incumbent on the Messenger but conveying the message; (5:99)

Amma ehl-i din ve ashab-ı ilim ve erbab-ı tarikat ise, bunların herbirisinin vazifesi **umuma** baktığı gibi,

muaccel ücretleri de taayyün ve **tahassus** etmediği ve herbirinin makam-ı içtimaîde ve **teveccüh-ü nâsta** ve hüsn-ü kabuldeki hissesi tahassus etmiyor.

Bir makama çoklar **namzed** olur. Maddî ve manevî her bir ücrete çok eller uzanabilir.

O noktadan müzahame ve rekabet **tevellüd edip**; **vifakı nifaka**, **ittifakı ihtilafa** tebdil eder.

İşte bu **müdhiş marazın** merhemi, ilâcı ihlastır.

Yani hakperestliği **nefisperestliğe** tercih etmekle ve **hakkın hatırı**, nefsin ve enaniyetin hatırına galib gelmekle

إِنَّ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ

sırrına mazhar olup,

nâstan gelen maddî ve manevî ücretten **istiğna etmekle***

*{(Haşiye): Sahabelerin **sena-i Kur'aniyeye mazhar olan "isar" hasletini** kendine rehber etmek.

Yani: Hediye ve **sadakanın** kabulünde başkasını kendine tercih etmek ve **hizmet-i diniyenin** mukabilinde gelen menfaat-ı maddiyeyi istemeden ve kalben **taleb etmeden**, sırf bir **ihsan-ı İlahî** bilerek, nâstan minnet almayarak ve hizmet-i diniyenin mukabilinde de almamaktır.

Çünkü hizmet-i diniyenin **mukabilinde** dünyada bir şey istenilmemeli ki, ihlas kaçmasın.

Çendan hakları var ki, ümmet onların maişetlerini temin etsin. Hem zekata da müstehaktırlar.

Fakat bu istenilmez, belki verilir. Verildiği vakitte, **hizmetimin ücretidir** denilmez.

Mümkün olduğu kadar **kanaatkârane** başka ehil ve daha müstehak olanların nefsinin kendi nefsinin tercih etmek,

وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ سırrına mazhariyetle, bu müdhiş tehlikeden kurtulup ihlası kazanabilir.}

وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ

sırrına mazhar olup.

and by knowing that such matters as **goodly acceptance**, and **making a favourable impression**, and gaining the attention of men are God's concern and a **favour** from Him,

and that they play no part **in conveying the message**, which is one's own duty, nor are they necessary for it, nor is one **charged** with gaining them – by knowing this a person will be successful in gaining sincerity, otherwise it will vanish.

Second Cause

The agreement among **the people of misguidance** is on account of their **abasement**, and the dispute among **the people of guidance** is on account of their **dignity**.

That is to say that the people of neglect – those misguided ones sunk in worldly concerns – are **weak** and **abased** because they do not **rely on** truth and reality.

On account of their abasement, they need to augment their **strength**, and because of this need they **wholeheartedly** embrace the **aid** and co-operation of others.

Even though the path they follow is **misguidance**, they preserve their agreement.

#4

It is as if they were making their godlessness into a form of **worship of the truth**, their misguidance into a form of sincerity, their **irreligion** into a form of solidarity, and their hypocrisy into concord, and thus attaining success.

For **genuine** sincerity, even for the sake of evil, cannot fail to yield results, and whatever man seeks with sincerity, God will grant him it.

{Yes, “**Whoever seeks earnestly shall find**” is a rule of truth. Its scope is **comprehensive** and includes the matter under discussion.}

But as for **the people of guidance and religion**, the religious scholars and those who follow the Sufi path, since they rely upon truth and reality,

and each of them **on the road of truth** thinks only of his **Sustainer** and trusts in His **succour**, they derive dignity from their belief.

When they feel **weakness**, they turn not toward men, but toward God and **seek help** from Him.

On account of **difference** in **outlook**, they feel no real need for the **aid** of *the one whose outlook apparently opposes their own*, and see no need for agreement and unity.

Indeed, if obstinacy and **egoism** are present, one will **imagine** himself to be right and the other to be wrong; **discord** and rivalry take the place of concord and **love**.

hüsn-ü kabul ve **hüsn-ü tesir** ve teveccüh-ü nâsı kazanmak noktalarının Cenab-ı Hakk'ın vazifesi ve **ihsanı** olduğunu

ve kendi vazifesi olan **tebliğ**de dâhil olmadığını ve lâzım da olmadığını ve onunla **mükellef** olmadığını bilmekle **ihlasa muvaffak olur**.

Yoksa ihlası kaçırr.

İkinci Sebebe

Ehl-i dalaletin **zillet**indendir ittifakları, **ehl-i hidayet**in **izzet**indendir ihtilafları.

Yani ehl-i gaflet olan ehl-i dünya ve ehl-i dalalet, hak ve hakikata **istinad** etmedikleri için **zaîf** ve **zelil**dirler.

Tezellül için, **kuvvet** almaya muhtaçtırlar. Bu ihtiyaçtan, başkasının **muavenet** ve ittifakına **samimî** yapışırlar.

Hattâ meslekleri **dalalet** ise de, yine ittifakı muhafaza ederler.

Âdeta o haksızlıkta bir **hakperestlik**, o dalalette bir ihlas, o **dinsizlik**te dinsizdarane bir taassub ve o nifakta bir vifak yaparlar, muvaffak olurlar.

Çünkü **samimî** bir ihlas, şerde dahi olsa neticesiz kalmaz. Evet ihlas ile kim ne isterse Allah verir.

{(Haşiye) Evet, **مَنْ طَلَبَ وَجَدَّ وَجَدَّ** bir düstur-u hakikattır. Külliyeti **geniş** ve **genişliği** mesleğimize de **şamil** olabilir.}

Amma **ehl-i hidayet ve diyanet** ve ehl-i ilim ve tarikat, hak ve hakikata istinad ettikleri için

ve herbiri bizzât **tarık-ı hakta** yalnız **Rabbisini** düşünüp, **tevfikine** itimad ederek gittiklerinden, manen o meslekten gelen izzetleri var.

Za'f hissettiği vakit; insanların yerine Rabbisine müracaat eder, **meded** O'ndan **ister**.

Meşreblerin ihtilafıyla, **zahir meşrebine muhalif olana** karşı **muavenet** ihtiyacını tam hissetmiyor, ittifaka ihtiyacını göremiyor.

Belki hodgâmlık ve **enaniyet** varsa, kendini haklı ve muhalifini haksız **tevehhüm** ederek; ittifak ve **muhabbet** yerine, **ihtilaf** ve rekabet ortaya girer.

Thus sincerity is chased away and its function disrupted.

Now the **only remedy** for the critical consequences of this awesome state consists of **nine commands**:

1. To act **positively**, that is, out of love for one's own outlook,

avoiding **enmity** for other outlooks, not criticizing them, **interfering** in their beliefs and sciences, or in any way concerning oneself with them.

2. To unite within the fold of Islam, irrespective of particular outlook, remembering those numerous **ties of unity** that evoke love, **brotherhood** and concord.

3. To adopt **the just rule of conduct** that the follower of any right outlook has the right to say, "**My outlook is true, or the best,**"

but not that "**My outlook alone is true,**" or that "**My outlook alone is good,**" thus implying the falsity or repugnance of all other outlooks.

4. To consider that **union with the people of truth** is a cause of **divine succour** and the high **dignity of religion**.

5. To realize that **the individual resistance of the most powerful person** against the attacks through its **genius** of the mighty collective force of the people of misguidance and falsehood, **which arises from their solidarity**, will inevitably be **defeated**,

and through the union of the people of truth, to create a joint and collective force also, in order to preserve justice and right in the face of that **fearsome collective force of misguidance**.

#5

6. In order to preserve truth from the **assaults** of **falsehood**,

7. **To abandon the self** and its egoism,

8. And **give up** the mistaken concept of self-pride,

9. And **cease** from all insignificant **feelings** aroused by rivalry.

If this nine fold rule is adhered to, sincerity will be preserved and its function perfectly performed.

{It is even recorded in authentic traditions of the Prophet that **at the end of time the truly pious among the Christians will unite with the People of the Qur'an and fight their common enemy, irreligion.**

And at this time, too, **the people of religion and truth need to unite sincerely not only with their own brothers and fellow believers,**

but also with **the truly pious and spiritual ones among the Christians, temporarily refraining from the discussion and debate of points of difference in order to combat their joint enemy – aggressive atheism.**}

İhlâsı kaçıır, vazifesi zîr ü zeber olur.

İşte bu müdhiş sebebin verdiği vahim neticeleri görmemenin **yegâne çaresi, dokuz emirdir.**

"1. **Müsbet** hareket etmektir ki; yani kendi mesleğinin muhabbetiyle hareket etmek.

Başka mesleklerin **adaveti** ve başkalarının tenkisi, onun fikrine ve ilmine **müdahale** etmesin; onlarla meşgul olmasın.

2. Belki daire-i İslâmiyet içinde hangi meşrebde olursa olsun, medar-ı muhabbet ve **uhuvvet** ve ittifak olacak çok **rabta-i vahdet** bulunduğunu düşünüp ittifak ederek.

3. Ve haklı her meslek sahibinin, başkasının mesleğine ilişmemek cihetinde hakkı ise: "**Mesleğim haktır yahud daha güzeldir**" diyebilir.

Yoksa başkasının mesleğinin haksızlığını veya çirkinliğini îma eden, "**Hak yalnız benim mesleğimdir**" veyahut "**Güzel benim meşrebimdir**" diyemez olan **insaf düsturunu** rehber etmek.

4. Ve **ehl-i hakla ittifak, tevfik-i İlahînin** bir sebebi ve **diyanetteki izzetin** bir medarı olduğunu düşünmekle.

5. Hem ehl-i dalalet ve haksızlık **-tesanüd sebebiyle-** cemaat suretindeki kuvvetli bir şahs-ı manevînin **dehasıyla** hücumu zamanında; o şahs-ı manevîye karşı, **en kuvvetli ferdî olan mukavemetin mağlub** düştüğünü anlayıp

ehl-i hak tarafındaki ittifak ile bir şahs-ı manevî çıkarıp o müdhiş **şahs-ı manevî-i dalalete** karşı, hakkaniyeti muhafaza ettirmek.

6. Ve hakkı, **bâtılın savletinden** kurtarmak için.

7. **Nefsini** ve enaniyetini

8. Ve yanlış düşündüğü izzetini

9. Ve ehemmiyetsiz rekabetkârane **hissiyatını terketmekle**

ihlâsı kazanır, vazifesini hakkıyla îfa eder.

{(Haşiye): Hattâ hadîs-i sahîhle, **âhirzamanda İsevîlerin hakikî dindarları ehl-i Kur'an ile ittifak edip, müşterek düşmanları olan zındıkaya karşı dayanacakları gibi;**

şu zamanda dahi ehl-i diyanet ve ehl-i hakikat, değil yalnız dindaşı, meslekdaşı, kardeşi olanlarla samimî ittifak etmek,

belki Hristiyanların **hakikî dindar ruhanîleri** ile dahi, medar-ı ihtilaf noktaları **muvakkaten** medar-ı **münakaşa** ve **niza'** etmeyerek **müşterek düşmanları** olan müteceviz dinsizlere karşı ittifaka muhtaçtırlar. }

Third Cause

Disagreement among the people of truth does not arise from **lack of zeal** and aspiration, nor does union among the people of misguidance arise from **loftiness of aspiration**.

...

That which impels the people of guidance to the **misuse** of their high aspiration and hence to disagreement and rivalry

is the desire for heavenly reward *that is counted as a **praiseworthy quality** in respect of the hereafter*, and extreme eagerness with respect to **duties pertaining to the hereafter**.

Thinking to oneself, "Let me gain this **reward**, let me **guide** these people, let them listen to me,"

he takes up a **position of rivalry** towards the true brother who faces him and *who stands in real need of his love, **assistance**, brotherhood and aid*.

Saying to oneself, "Why are my **pupils** going to him? Why don't I have as many pupils as him?"

he falls prey to egoism, **inclines** to the chronic disease of ambition, loses all sincerity, and opens the door to **hypocrisy**.

The cure for this error, this **wound**, this awesome **sickness of the spirit**, is the principle that

"God's pleasure is won by sincerity alone," and not by a **large following** or great **success**.

For these latter are a **function of God's will**; they cannot be demanded, although they are sometimes given.

Sometimes a single word will result in someone's **salvation** and hence the pleasure of God.

Quantity should not receive too much attention, for sometimes to guide one man to the truth may be as pleasing to God as guiding a thousand.

Moreover sincerity and adherence to the truth require that one should desire the Muslims to benefit from anyone and at any place they can.

To think "Let them take lessons from me so that I gain the reward" is a **trick** of the soul and the ego.

#6

O man **greedy** for reward in the hereafter and the performance of deeds entitling you to that reward!

There have been certain prophets who had only a **limited following** but received the infinite reward of **the sacred duty** of prophethood.

Üçüncü Sebep

Ehl-i hakkın ihtilafı, **himmetsizlikten** ve aşağılıktan ve ehl-i dalaletin ittifakı, **ulüvv-ü himmetten** değildir.

Belki ehl-i hidayet'in ihtilafı, ulüvv-ü himmetin sû'-i istimalinden ve ehl-i dalaletin ittifakı, himmetsizlikten gelen za'f ve aczdendir.

Ehl-i hidayeti, ulüvv-ü himmetten **sû'-i istimale** ve dolayısıyla ihtilafa ve rekabete sevkeden,

*âhiret nokta-i nazarında bir **haslet-i memduha** sayılan hırs-ı sevab ve **vazife-i uhreviyede** kanaatsızlık cihetinden ileri geliyor.*

Yani: "Bu **sevabı** ben kazanayım, bu insanları ben **irşad** edeyim, benim sözümü dinlesinler." diye,

karşısındaki hakikî kardeşi ve *cidden muhabbet ve **muavenetine** ve **uhuvvetine** ve **yardımına muhtaç** bir zâta karşı **rekabetkârane vaziyet** alır.*

"**Şakirdlerim** ne için onun yanına gidiyorlar? Ne için onun kadar şakirdlerim bulunmuyor?" diye,

enaniyeti oradan fırsat bulup, mezmum bir haslet olan hubb-u câha **temayül** ettirir, ihlası kaçıır, **riya** kapısını açar.

İşte bu hatanın ve bu **yanarın** ve bu müdhîş **maraz-ı ruhanînin** ilâcı şudur ki:

Cenab-ı Hakk'ın rızası ihlas ile kazanılır. **Kesret-i etba'** ile ve fazla **muvaffakiyet** ile değildir.

Çünkü onlar **vazife-i İlahiye**ye ait olduğu için istenilmez; belki bazan verilir.

Evet bazan bir tek kelime sebep-i **necat** ve medar-ı rıza olur.

Kemmiyetin ehemmiyeti o kadar medar-ı nazar olmamalı. Çünkü bazan bir tek adamın irşadı, bin adamın irşadı kadar rıza-i İlahîye medar olur.

Hem ihlas ve hakperestlik ise, Müslümanların nereden ve kimden olursa olsun istifadelerine tarafdâr olmaktır.

Yoksa, "Benden ders alıp sevab kazandırsınlar" düşüncesi, nefsin ve enaniyetin bir **hilesidir**.

Ey sevaba **hırslı** ve a'mal-i uhreviyeye kanaatsız insan!

Bazı Peygamberler gelmişler ki, **mahdud** birkaç kişiden başka **ittiba edenler** olmadığı halde, yine o peygamberlik **vazife-i kudsiyesinin** hadsiz ücretini almışlar.

The true achievement lies, then, not in gaining a vast following, but in gaining **God's pleasure**.

What do you imagine yourself to be, that saying, "*Let everyone listen to me,*" you forget your function, and interfere in what is strictly God's concern?

To gain acceptance for you and to have people gather round you is God's concern.

So look to your own duty and concern, and do not meddle with God's concerns.

Moreover, it is not only men who earn reward for those who hear and speak the truth.

The **sentient** and **spiritual** beings of God and His angels have filled the universe and adorned its every part.

If you want plentiful reward, take sincerity as your foundation and think only of God's pleasure.

Then every syllable of the **blessed** words *that issue forth from your mouth* will be brought to life by your sincerity and **truthful intention**,

and going to the ears of innumerable sentient beings, they will illumine them and earn you reward.

For when, for example, you say, "**Praise and thanks be to God,**" millions of these words, great and small, are written on the page of the air **by God's leave**.

Since the **All-Wise Inscribe** did nothing prodigally or **in vain**, He created innumerable ears, as many as were needed to hear those **multiple** blessed words.

If those words are brought to life in the air by sincerity and **truthful intent**, they will enter the ears of the spirit beings like some tasty fruit in the mouth.

But if God's pleasure and sincerity do not bring those words to life, they will not be heard, and reward will be had only for the single utterance made by the mouth.

Pay good attention to this, you Qur'an reciters who are sad that your voices are not more beautiful and that more people do not listen to you!

Fourth Cause

In just the same way that rivalry and disagreement among **the people of guidance** do not arise from failure to foresee consequences or from **shortsightedness**,

so too **whole hearted** agreement among the people of misguidance does not result from farsightedness or loftiness of vision.

Rather the people of guidance, through the influence of truth and reality, do not succumb to **the blind emotions** of the **soul**, and follow instead the farsighted **inclinations** of the heart and the intellect.

Demek hüner, kesret-i etba' ile değildir. Belki hüner, **rıza-yı İlahî**yi kazanmaktır.

Sen neci oluyorsun ki, böyle hırs ile "*Herkes beni dinlesin*" diye vazifeni unutup, vazife-i İlahiyeye karışyorsun?

Kabul ettirmek, senin etrafına halkı toplamak Cenab-ı Hakk'ın vazifesidir.

Vazifeni yap, Allah'ın vazifesine karışma.

Hem hak ve hakikatı dinleyen ve söyleyene sevab kazandıranlar, yalnız insanlar değildir.

Cenab-ı Hakk'ın **zîşuur** mahlukları ve **ruhanîleri** ve melâikeleri kâinatı doldurmuş, her tarafı şenlendirmişler.

Madem çok sevab istersin, ihlası esas tut ve yalnız rıza-yı İlahîyi düşün.

Tâ ki *senin ağzından çıkan mübarek* kelimelerin havadaki efradları; ihlas ile ve **niyet-i sadıka** ile hayatlansın, canlansın,

hadsiz zîşuurun kulaklarına gidip onları nurlandırın, sana da sevab kazandırın.

Çünkü meselâ sen "**Elhamdülillah**" dedin; bu kelâm, milyonlarla büyük küçük "**Elhamdülillah**" kelimeleri, havada **izn-i İlahî** ile yazılır.

Nakkaş-ı Hakîm abes ve israf yapmadığı için, o **kesretli** mübarek kelimeleri dinleyecek kadar hadsiz kulakları halketmiş.

Eğer ihlas ile, **niyet-i sadıka** ile o havadaki kelimeler hayatlansalar, lezzetli birer meyve gibi ruhanîlerin kulaklarına girer.

Eğer rıza-yı İlahî ve ihlas o havadaki kelimelere hayat vermezse, dinlenilmez; sevab da yalnız ağızdaki kelimeye münhasır kalır.

Seslerinin ziyade güzel olmadığından, dinleyenlerin azlığından sıkılan hâfızların kulakları çınlasın!.

Dördüncü Sebeb

Ehl-i hidayetin rekabetkârane ihtilafı, akibeti düşünmemekten ve **kasr-ı nazar**dan olmadığı gibi,

ehl-i dalaletin **samimane** ittifakları, akibet-endişlikten ve yüksek nazardan değildir.

Belki ehl-i hidayet; hak ve hakikatın tesiriyle, **nefsin kör hissiyatına** kapılmayarak; kalbin ve aklın dür-endişane **temayülâtına** tâbi' olmakla beraber,

Since, however, they fail to preserve their sense of direction and their sincerity, they are unable to maintain their high station and fall into dispute.

As for the people of misguidance, *under the influence of the soul and caprice*, and the dominance of sense-perception, *which is blind to all consequences and always prefers an ounce of immediate pleasure to a ton of future pleasure*, they come together in eager concord for the sake of **instant** benefit and immediate pleasure.

#7

Indeed, lowly and heartless **worshippers of the ego** are bound to congregate around **worldly** and immediate pleasures and **benefits**.

It is true that the people of guidance have set their faces to the rewards of the hereafter and its perfections, *in accordance with the lofty instructions of the heart and the intellect*, but even though a proper sense of direction, a complete sincerity and **self-sacrificing** union and concord are possible,

because they have failed to **rid** themselves of egoism, and on account of **deficiency** and **excess**, they lose their union, *that lofty source of power*, and permit their sincerity to be shattered.

Their duty in regard to the hereafter is also harmed. God's pleasure is not had easily.

The cure and remedy for this serious disease is to be **proud** of the company of all those travelling *the path of truth*, in accordance with the principle of **love for God's sake**;

to follow them and defer leadership to them; and to consider whoever is walking on **God's path** to be probably better than oneself, thereby breaking the ego and regaining sincerity.

Salvation is also to be had from that disease *by knowing that announce of deeds performed in sincerity is preferable to a ton performed without sincerity*, and *by preferring the status of a follower to that of a leader, with all the danger and responsibility that it involves*.

Thus sincerity is to be had, and one's duties of preparation for the hereafter may be correctly performed.

Fifth Cause

Dispute and **disagreement** among the people of guidance are not the result of **weakness**, and the powerful union of the people of misguidance is not the result of strength.

Rather the lack of union of the people of guidance comes from the power that *results from the support provided by perfect belief*,

and the union of the people of neglect and misguidance comes from the weakness and **impotence** they experience *as a result of their lack of any inward support*.

istikameti ve ihlası muhafaza edemediklerinden, o yüksek makamı muhafaza edemeyip ihtilafa düşüyorlar.

Ehl-i dalalet ise: *Nefsin ve hevanın tesiriyle, kör ve akibeti görmeyen ve bir dirhem hazır lezzeti bir batman ilerideki lezzete tercih eden* hissiyatın mukteziyatıyla, birbirine samimî olarak, **muaccel** bir menfaat ve hazır bir lezzet için şiddetli ittifak ediyorlar.

Evet **dünyevî** ve hazır lezzet ve **menfaat** etrafında aşağı, kalbsiz **nefisperestler** samimî ittifak ve ittihad ediyorlar.

Ehl-i hidayet, âhirete ait ve ileriye müteallik **semerat-ı uhreviyye** ve kemalâta, *kalb ve aklın yüksek düsturlarıyla* müteveccih oldukları için, esaslı bir istikamet ve tam bir ihlas ve gayet **fedakârane** bir ittihad ve ittifak olabilirken;

enaniyetten **tecerrüd** edemedikleri için, **ifrat** ve **tefrit** yüzünden, *ulvî bir menba-ı kuvvet olan* ittifakı kaybedip, ihlas da kırılır

ve vazife-i uhreviye de zedelenir. Kolayca rıza-yı İlahî de elde edilmez.

Bu mühim marazın merhemi ve ilâcı: "**El-hubbu fillah**" sırrıyla, **tarîk-i hakta** gidenlere refakatla **iftihar etmek**

ve arkalarından gitmek ve imamlık şerefini onlara bırakmak ve o **Hak yolunda** kim olursa olsun kendinden daha iyi olduğunun ihtimaliyle enaniyetinden vazgeçip ihlası kazanmak

ve **ihlas ile bir dirhem amel, ihlassız batmanlar ile amellere raci** olduğunu bilmekle ve **tâbiiyeti dahi sebeb-i mes'uliyet ve hatarlı olan** metbuiyete tercih etmekle o marazdan kurtulur

ve ihlası kazanır, vazife-i uhreviyesini hakkıyla yapabilir.

Beşinci Sebeb

Ehl-i hidayetin ihtilafı ve **adem-i ittifakı za'flarından** olmadığı gibi; ehl-i dalaletin kuvvetli ittifakı da kuvvetlerinden değildir.

Belki ehl-i hidayetin ittifaksızlığı, **iman-ı kâmil**den gelen **nokta-i istinad** ve **nokta-i istinaddan neş'et eden** kuvvetten ileri geldiği gibi;

ehl-i gaflet ve ehl-i dalaletin ittifakları, **kalben nokta-i istinad bulmadıkları itibariyle** za'f ve **acz**lerinden ileri gelmiştir.

The **weak** form powerful unions precisely because of their need for union.

Since **the strong** do not feel a similar need, their unions are weak.

Lions do not need union like foxes and therefore live **as individuals**,

whereas **wild** goats form a **herd** to protect themselves against **wolves**.

The community and collective personality of the weak is strong, and the community and collective personality of the strong is weak.*

*{Among the most powerful and effective organizations in the West is the American Organization for **Women's Rights and Liberty**, even though women are called **the fair sex**, and are weak and **delicate**.

Similarly, the organization of the Armenians, despite their weakness and small numbers when compared to other peoples, **with its strong, self-sacrificing behaviour**, provides another proof of our observation.}

#8

There is a **subtle allusion** to this in the Qur'an in the words,

"And women in the city said," (12:30)

the verb "said" being in the masculine form, although it should be feminine for two reasons

[women is a feminine noun, and also a plural – so-called "broken" plurals in Arabic are always regarded as feminine]

But by contrast see the words,

"the desert Arabs said," (49:14)

the verb "said" in this case being in the **feminine**, even though its subject designates a **community of men**. Herein lies an indication, that

an **association** of weak, **meek** and soft women gains strength, **toughness** and force, and even acquires a certain kind of **virility**.

The use of the masculine form of the **verb** is therefore most appropriate.

Strong men, by contrast, and **in particular Beduin Arabs**, trust in their own strength; therefore their associations are weak,

Çünkü **zaîfler** ittifaka muhtaç oldukları için, kuvvetli ittifak ederler.

Kavîler ihtiyacı tam hissetmediklerinden, ittifakları zaîftir.

Arslanlar, tilkiler gibi ittifaka muhtaç olmadıkları için **ferdî** yaşıyorlar.

Yabanî keçiler, **kurd**lardan muhafaza için, bir **sürü** teşkil ederler.

Demek zaîflerin cem'iyeti ve şahs-ı manevîsi kavî olduğu gibi, kavîlerin cem'iyeti ve şahs-ı manevîsi ise zaîftir.*

*{(Haşiye) Avrupa komiteleri içinde en şiddetlisi ve en tesirlisi ve bir cihette en kuvvetlisi, **cins-i latif** ve zaîf ve **nazik** olan kadınların Amerika'daki **Hukuk ve Hürriyet-i Nisvan Komitesi** olduğu;

hem milletler içinde az ve zaîf olan Ermenilerin komitesi, gösterdikleri **kuvvetli fedakârane vaziyetle** bu müddeamızı teyid ediyor.}

Bu sırta bir **işaret-i latife** ve zarif bir nükte-i Kur'aniyedir ki ferman etmiş:

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ

Müenneslerin cemaatine, iki katlı müennes olduğu halde, müzekker fiili olan **قَالَ** buyurması; hem

قَالَتِ الْأَعْرَابُ

buyurmakla **müzekkerlerin cemaatine**, **müennes** fiili olan **قَالَتْ** tabiriyle, latifane işaret ediyor ki:

Zaîf ve **halîm** ve yumuşak kadınların **cem'iyeti** kuvvetleşir, **sertlik** ve şiddet kesbedip bir nevi **reculiyet** kazanır.

Müzekker **fiilini** iktiza ettiğinden **وَقَالَ نِسْوَةٌ** tabiriyle, gayet güzel düşmüş.

Kavî erkekler ise, **hususan bedevi a'rab** olsa; kuvvetlerine güvendikleri için cem'iyetleri zaîf olup

for they assume a **stance of softness and caution** and take on a kind of femininity, for which the use of the feminine form of the verb is most suitable.

Similarly the people of truth **submit** to and **place their reliance** in the **firm source of support** that is belief in God; hence they do not **present** their needs to others or request **aid** and assistance from them.

If they do sometimes make the request, they will not adhere to the persons concerned at all cost.

But **the worldly ignore** in their worldly affairs the true source of support; they fall into weakness and impotence, and experiencing an **acute** need of assistance, come together **sacrificing themselves wholeheartedly**.

The people of truth do not recognize and seek the true strength **that is to be found in union**; hence they fall into dispute, as an evil and **harmful** consequence of this failure.

By contrast, the people of misguidance and falsehood perceive the strength to be found in union, **by virtue of their very weakness**, and thus acquire union, **that most important means for the attainment of all goals**.

The cure and remedy for this **disease of discord** among the people of truth **is to make one's rule of conduct**

the **divine prohibition** contained in this verse:

Do not fall into dispute, lest you lose heart and your power depart, (8:46)

and the **wise divine command** for **social life** contained in this verse:

Work together for the sake of virtue and piety. (5:3)

One must further realize how harmful to Islam **dispute** is, and how it helps the people of misguidance to **triumph** over the people of truth,

and then, **wholeheartedly** and **self-sacrificingly**, **join** the caravan of the people of truth, **with a sense of his own utter weakness and impotence**.

Finally, one must forget his own person, abandon hypocrisy and **pretension**, and lay hold of sincerity.

#9

Sixth Cause

Discord among the people of truth does not arise from **lack of manliness**, **aspiration** and **zeal**;

similarly, the wholehearted union among **the misguided**, neglectful and worldly with respect to their worldly affairs does not result from manliness, aspiration and zeal.

hem **iẖtiyatkârlık**, hem **yumuşaklık vaziyetini** aldığından, bir nevi kadınlık hasiyeti takındıkları için, müennes fiilini iktiza ettiğinden **قَالَتِ الْأَعْرَابُ** müennes fiiliyle tabiri tam yerindedir.

Evet ehl-i hak gayet **kuvvetli bir nokta-i istinad** olan iman-ı billahtan gelen **tevekkül** ve **teslim** ile, başkalara **arz-ı ihtiyaç** edip, **muavenet** ve yardımlarını istemez.

İstese de gayet fedakârane yapışmaz.

Ehl-i dünya, dünya işlerinde hakikî nokta-i istinadlarından **gaflet** ettiklerinden, za'f ve acze düşüp, **şiddetli** bir surette yardımcılarına ihtiyacını hisseder; **samimane**, belki **fedakârane** ittifak ederler.

İşte ehl-i hak, **ittifaktaki** hak kuvvetini düşünmediklerinden ve aramadıklarından, haksız ve **muzır** bir netice olan ihtilafa düşerler.

Haksız ehl-i dalalet ise; ittifaktaki kuvveti, **aczleri vasıtasıyla** hissettiklerinden, **gayet mühim bir vesile-i makasid olan** ittifakı elde etmişler.

İşte ehl-i hakkın bu haksız **iẖtilaf marazının** merhemi ve ilâcı:

وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ

âyetindeki **şiddetli nehy-i İlahî**,

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى

âyetinde **hayat-ı içtimaiyece** gayet **hikmetli emr-i İlahîyi düstur-u hareket etmek**

ve **iẖtilafın İslâmiyete** ne derece zararlı olduğunu ve ehl-i dalaletin ehl-i hakka **galebesini** ne derece teshil ettiğini düşünüp,

kemal-i za'f ve acz ile, o ehl-i hakkın kafilesine **fedakârane, samimane iltihak** etmektedir;

şahsiyetini unutmakla riya ve **tasannudan** kurtulup, ihlâsı elde etmektedir.

Altıncı Sebeb

Ehl-i hakkın ihtilafı **nâmerdliklerinden, himmetsizliklerinden, hamiyetsizliklerinden** olmadığı gibi;

gafletli ehl-i dünyanın ve **ehl-i dalaletin**, hayat-ı dünyeviyeye ait işlerde samimane ittifakları dahi merdlikten, hamiyetten, himmetten değildir.

It is rather that the people of truth are generally concerned with benefits to be had in the hereafter and hence direct their zeal, aspiration and manliness to those **important** and **numerous** matters.

Since they do not devote time – *the true capital of man* – to a single concern, their union with their fellows can never become firm. Their concerns are numerous and of a wide scope.

As for the neglectful and worldly, they think only of the life of this world, and they **firmly embrace** the concerns of the life of this world **with all their senses**, their spirit and heart, and cling firmly to whoever aids them in those concerns.

Like a mad diamond merchant who gives an exorbitant price for a piece of glass worth virtually nothing, they devote time, which is of the highest value, to **matters which in reality and in the view of the people of truth are worth nothing**.

Paying such a high price and offering oneself with the devotion of all the senses will naturally result in **a whole hearted sincerity** that yields success in the matter at hand, so that the people of truth are defeated.

As a result of this defeat, the people of truth decline into a state of **abasement**, humiliation, hypocrisy and **ostentation**, and sincerity is lost.

Thus the people of truth are **obliged** to **flatter** and **cringe** before a handful of vile and lowly men of the world.

O people of truth! O **people of the law**, people of reality and people of the path, *all worshipping God*.

Confronted by this awesome **disease of discord**, **overlook** each other's faults, close your eyes to each other's **shortcomings**!

Behave according to **the rule of courtesy** established by **the criterion** that is the *Qur'an* in the verse:

When they pass by error, they pass by it with honourable avoidance. (25:72)

Regard it as your primary duty – one on which your state in the hereafter depends – to abandon **internal dissension** when attacked by an **enemy from the outside**, and thereby **to deliver the people of truth from their abasement and humiliation**!

Practise the **brotherhood**, **love** and **co-operation** insistently enjoined by hundreds of *Qur'anic* verses and traditions of the Prophet (UWBP)!

Establish with all of your powers a union with your fellows and brothers in religion **that is stronger than the union of the worldly**! Do not fall into dispute!

#10

Do not say to yourself, "Instead of spending my valuable time on such petty matters, let me spend it on more valuable things such as **the invocation of God** and **meditation**;" then withdrawing and weakening unity.

Belki, ehl-i hakkin ekseriyetle âhirete ait olan faydeleri düşünmekle, o **ehemmiyetli** ve **kesretli** mes'elelere hamiyeti, himmeti, merdliği inkısam eder.

Hakikî sermaye olan vaktini bir mes'eleye sarfetmediği için, meslekdaşlarıyla ittifakı muhkemleşmiyor. Çünkü mes'eleler çok, daire dahi geniştir.

Gafletli ehl-i dünya ise, yalnız hayat-ı dünyeviyeyi düşündüklerinden, **bütün hissiyatıyla** ve ruh u kalbiyle **şiddetli bir surette** hayat-ı dünyeviyeye ait mes'elelere **sarılır**. Ve o mes'eledede ona yardım edene kuvvetli yapışır.

Ve *hakikat nokta-i nazarında beş paraya değmeyen ve ehl-i hak ona on para kıymet vermeyen mes'elelere, divane olmuştur elmasçı bir yahudinin beş paralık cam parçasına beş lira fiat verdiği gibi*, beşyüz lira kıymetindeki vaktini o mes'eleye hasreder.

Elbette bu kadar fiat verip ve şiddetli hissiyat ile sarılmak, bâtil yolunda dahi olsa **samimî bir ihlas** olduğundan, o mes'eledede muvaffak olur ve ehl-i hakka galebe eder.

Bu galebe neticesinde ehl-i hak **zillete** ve mahkûmiyete ve **tasannua** ve riyaya düşüp, ihlası kaybeder.

O nâmerd, himmetsiz, hamiyetsiz bir kısım ehl-i dünyaya **dalkavukluk** etmeğe **meccur** olur.

Ey ehl-i hak! Ey *hakperest ehl-i şeriat* ve ehl-i hakikat ve ehl-i tarikat!

Bu müdhiş **maraz-ı ihtilafa** karşı birbirinizin **kusurunu** görmeyerek, yekdiğerinizin ayıbına karşı **gözünüzü yumunuz**!

وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا

edeb-i Furkanî ile edebleniniz!

Ve **haricî düşmanın** hücumunda **dâhilî münakaşatı** terketmek ve **ehl-i hakkı sukuttan ve zilletten kurtarmayı** en birinci ve en mühim bir vazife-i uhreviye telakki edip,

yüzer âyât ve ehadîs-i Nebeviyenin şiddetle emrettikleri **uhuvvet**, **muhabbet** ve **teavünü** yapıp;

bütün hissiyatınızla **ehl-i dünyadan daha şiddetli bir surette** meslekdaşlarınızla ve dindaşlarınızla ittifak ediniz.. yani, ihtilafa düşmeyiniz.

Böyle küçük mes'eleler için kıymetdar vaktimi sarfetmekten ise, o çok kıymetli vaktimi **zikir** ve **fikir** gibi kıymetdar şeylere sarfedeceğim deyip çekilerek, ittifakı zaifletirmeyiniz.

For precisely what you imagine to be a matter of slight importance in this moral jihad may in fact be very great.

In just the same way that under certain **special** and unusual **conditions** the watch kept for one hour by a soldier may be equal to a whole year's worship,

in this age when the people of truth have been defeated, the precious day that you spend on some apparently minor matter concerning the **moral struggle** may be worth a thousand days, just like the hour of that **soldier**.

Whatever is undertaken **for the sake of God** cannot be divided into small and great, valuable and valueless.

An atom expended in sincerity and for the sake of **God's pleasure** becomes like a star.

What is important is not the **nature** of the **means** employed, but the result that it yields.

As long as the result is God's pleasure and the **substance** employed is sincerity, any means to which recourse is had will be great, not small.

Seventh Cause

Dispute and rivalry among the people of truth do not arise from **jealousy** and **greed for the world**, and conversely union among the worldly and neglectful does not arise from **generosity** and **magnanimity**.

It is rather that the people of truth are unable to preserve fully the magnanimity and **high aspiration that proceed from the truth**, or the **laudable** form of **competition** that exists on God's path.

Infiltrated by the **unworthy**, they partially misuse that laudable form of competition and fall into rivalry and dispute, causing grave harm both to themselves and to the **Islamic community**.

As for the people of neglect and misguidance, in order not to lose the benefits with **which they are infatuated** and not to offend the leaders and companions **they worship for the sake of benefit**, in their utter humiliation, abasement and **lack of manliness**,

they practise union at all costs with their companions, however **abominable**, **treacherous** and **harmful** they be, and wholeheartedly agree with their partners **in whatever form may be** dictated by their common interest.

As a result of this wholeheartedness, they indeed attain the benefits desired.

So O people of truth given to dispute and afflicted with disaster!

It is through your loss of sincerity and your failure to make God's pleasure your **sole aim** in this age of disaster that you have caused the people of truth to undergo this **humiliation** and **defeat**.

Çünkü bu manevî cihadda küçük mes'ele zannettiğiniz, çok büyük olabilir.

Bir neferin, bir saatte mühim ve **hususî şerait** dâhilindeki nöbeti bir sene ibadet hükmüne bazan geçmesi gibi;

bu ehl-i hakkın mağlubiyeti zamanında, **manevî mücadele** mesailinde, küçük bir mes'eleye sarfolunan senin kıymetdar bir günün, o **neferin** o saati gibi bin derece kıymet alabilir, bir günün bin gün olabilir.

Madem **livechillah**tır; o işin küçüğüne büyüğüne, kıymetli ve kıymetsizliğine bakılmaz.

İhlas ve **rıza-yı İlahî** yolunda zerre, yıldız gibi olur.

Vesilenin **mahiyetine** bakılmaz, neticesine bakılır.

Madem neticesi rıza-yı İlahîdir ve **mayesi** ihlastır; o küçük değildir, büyüktür.

Yedinci Sebeb

Ehl-i hak ve hakikatın ihtilaf ve rekabetleri, **kıskançlıktan** ve **hırs-ı dünyadan** gelmediği gibi; ehl-i dünyanın ve ehl-i gafletin ittifakları dahi, **civanmerdlikten** ve **ulüvv-ü cenabdan** değildir.

Belki ehl-i hakikat, **hakikattan gelen** ulüvv-ü cenab ve **ulüvv-ü himmet** ve tarîk-ı hakta **memduh** olan **müسابakayı** tam muhafaza edemediklerinden

ve **nâehillerin** girmesi yüzünden bir derece sû'-i istimal ettiklerinden; rekabetkârane ihtilafa düşüp hem kendine, hem **cemaat-ı İslâmiye**ye ehemmiyetli zarar olmuş.

Ehl-i gaflet ve ehl-i dalalet ise, **meftun oldukları** menfaatlerini kaçırmamak ve **menfaat için perestîş ettikleri** reislerini ve arkadaşlarını küstürmemek için, zilletlerinden ve nâmerdliklerinden, **hamiyetsizliklerinden**;

mutlak arkadaşlarıyla, hattâ **denî** ve **hain** ve **muzır** olsalar dahi, hâlisane ittihad.. hem menfaat etrafında toplanan **ne şekilde olursa olsun** şerikleriyle samimane ittifak ederler.

Samimiyet neticesi olarak istifade ederler.

İşte ey musibetzedede ve ihtilafa düşmüş ehl-i hak ve ashab-ı hakikat!

Bu musibet zamanında ihlası kaçırdığınızdan ve rıza-yı İlahîyi **münhasıran gaye-i maksad** yapmadığınızdan, ehl-i hakkın bu **zillet** ve **mağlubiyetine** sebebiyet verdiniz.

In matters relating to religion and the hereafter there should be no rivalry, envy or jealousy; indeed there can be none of these in truth.

Umûr-u diniye ve uhreviyede rekabet, gıbta, hased ve kıskançlık olmamalı ve hakikat nokta-i nazarında olamaz.

www.risaleglobal.com

The reason for envy and jealousy is that when several hands reach out after a single object, when several eyes are fixed on a single position, when several stomachs hunger for a single loaf of bread,

first envy arises as a result of *conflict, dispute and rivalry*, and then jealousy.

Since many people desire the same thing in the world, and because the world, *narrow and transitory* as it is, cannot *satisfy* the limitless desires of man, people become rivals of each other.

However, in the hereafter a five-hundred-year paradise will be given to a single individual; seventy thousand *palaces* and *houris* will be granted to him;

and every one of the people of Paradise will be perfectly *satisfied* with his share.* It is thus clear that there is no *cause for rivalry* in the hereafter, nor can there be rivalry.

*{An important question raised by a significant person:

According to tradition a five-hundred-year paradise will be given to everyone in Paradise. How can worldly intelligence comprehend this truth?

The Answer:

In this world everyone has his *private* and temporally limited world as broad as the world, the pillar of which is his life. He makes use of his world *through his inner and outer senses*.

He says to himself, “*The sun is my lamp, the stars are my candles.*” The existence of other creatures and *animate beings* in no way negates his *ownership* of these; on the contrary, they brighten and illumine his world.

In the same way, although on an infinitely higher plane, in addition to the garden of each believer *that contains thousands of palaces and houris*, there is a private five-hundred-year paradise for everyone, apart from the *general Paradise*.

He will benefit from this paradise and eternity through his *senses and feelings, according to the degree of development they have reached*.

The fact that others *share* in the general Paradise in no way harms his ownership or benefit, but on the contrary strengthens these, and *adorns* that vast Paradise.

Man in this world benefits from a garden lasting an hour, a spectacle lasting a day, a *country* lasting a month and a *journey* lasting a year, with his mouth, his ear, his eye, his *taste* and all his other senses.

So too, in that realm of eternity, his *sense of smell* and touch, which in this transient world *barely* profit from a garden lasting an hour, will benefit as if from a garden lasting a year.

Çünkü kıskançlık ve hasedin sebebi; bir tek şeye çok eller uzanmasından ve bir tek makama çok gözler dikilmesinden ve bir tek ekmeği çok mideler istemesinden

müzahame, münakaşa, müsabaka sebebiyle gıbtaya, sonra kıskançlığa düşerler.

Dünyada bir şey-i vâhide çoklar talib olduğundan ve dünya *dar ve muvakkat* olması sebebiyle insanın hadsiz arzularını *tatmin* edemediği için, rekabete düşüyorlar.

Fakat, âhirette tek bir adama beşyüz sene mesafelik bir Cennet ihsan edilmesi ve yetmiş bin *kasır* ve huriler verilmesi

ve ehl-i Cennet'ten herkes kendi hissesinden kemal-i rıza ile *memnun* olması işaretiyle gösteriliyor ki, âhirette *medar-ı rekabet* bir şey yoktur ve rekabet de olamaz.

{(Haşiye): Mühim bir taraftan ehemmiyetli bir sual:

Rivayette gelmiş ki; Cennet'te bir adama beşyüz senelik bir Cennet verilir. Bu hakikat akl-ı dünyevînin havsalasında nasıl yerleşir?

Elcevab:

Nasıl ki bu dünyada herkesin dünya kadar hususî ve muvakkat bir dünyası var. Ve o dünyanın direği onun hayatıdır. Ve *zahirî ve bâtinî duygularıyla* o dünyasından istifade eder.

“Güneş bir lâmbam, yıldızlar mumlarımdır” der. Başka mahlukat ve *zîruhar* bulunmaları, o adamın *mâlikiyetine* mani olmadıkları gibi, bilakis onun hususî dünyasını şenlendiriyorlar, zînetlendiriyorlar.

Aynen öyle de, fakat binler derece yüksek, herbir mü'min için *binler kasır ve hurileri ihtiva eden* has bahçesinden başka, *umumî Cennet'ten beşyüz sene genişliğinde birer hususî Cennet'i* vardır.

Derecesi nisbetinde inkişaf eden hissiyatıyla, *duygularıyla* Cennet'e ve ebediyete lâyük bir surette istifade eder.

Başkaların *iştiraki* onun mâlikiyetine ve istifadesine noksan vermedikleri gibi, kuvvet verirler. Ve hususî ve geniş Cennetini *zînetlendiriyorlar*.

Evet, bu dünyada bir adam, bir saatlik bir bahçeden ve bir günlük bir seyrangâhtan ve bir aylık bir *memlekette* ve bir senelik bir mesiregâhta *seyahatından*; ağızıyla, kulağıyla, gözüyle, zevkiyle, *zaikasıyla*, sair duygularıyla istifade ettiği gibi;

aynen öyle de, fakat bir saatlik bir bahçeden *ancak* istifade eden bu fâni memleketteki *kuvve-i şâmme* ve kuvve-i zaika, o bâki memlekette bir senelik bahçeden aynı istifadeyi eder.

The *sense* of sight and *hearing* which here barely profit from an excursion lasting a year, will there be able to benefit from a five-hundred-year excursion *in a manner fitting that realm, adorned from end to end.*

Every believer will benefit there according to his spiritual rank, and *gain delight* and pleasure through his senses *that will expand and develop in relation to the reward he has earned in this world and the good deeds he has performed.*}

In that case, neither should there be any rivalry with respect to those *good deeds* that entail reward in the hereafter; there is no room for jealousy here.

The one jealous here is either a *hypocrite*, seeking worldly result through the performance of good deeds,

or a sincere but *ignorant* devotee, not knowing the true purpose of good deeds and not *comprehending* that sincerity is the *spirit* and *foundation* of all good deeds.

By cultivating a kind of rivalry and *hostility* toward *God's saints*, he is in fact *placing in doubt the breadth of God's compassion.*

An *instance supporting* this truth:

One of my former companions nurtured hostility to someone.

His enemy's good deeds and sanctity were once *favourably* described in his presence. He was not jealous or upset.

#12

Then someone said, "That enemy of yours is *courageous* and strong." We saw a strong vein of jealousy and rivalry suddenly appearing in that man.

We said to him:

"Sanctity and *righteousness* bestow a strength and exaltation like a *jewel of eternal life*, yet you were not jealous of them.

Now worldly strength is to be found in *oxen*, and courage in wild *beasts*; in comparison with sanctity and righteousness they are like a *piece of glass* compared to a diamond."

The man replied:

"We have both fixed our eyes in this world on a single object.

The steps that lead to it are provided by things such as courage and strength. It is for this reason that I was jealous of him.

The objects and *stations* of the hereafter are without number. Although he is my enemy here, there he can be my *beloved* and *intimate* brother.

Ve burada bir senelik mesiregâhtan ancak istifade edebilen bir *kuvve-i bâsıra* ve *kuvve-i sâmia* orada beşyüz senelik mesiregâhındaki seyahattan; o haşmetli, *baştan başa zînetli memlekete lâyık bir tarzda* istifade eder.

Her mü'min derecesine ve *dünyada kazandığı sevablar, haseneler nisbetinde inbisat* ve *inkişaf eden* duygularıyla zevk alır, *telezzüz eder, müstefid olur.*}

Öyle ise, âhirete ait olan *a'mal-i sâlihada* dahi rekabet olamaz; kıskançlık yeri değildir.

Kıskançlık eden ya *riyakârdır*, a'mal-i sâliha suretiyle dünyevî neticeleri arıyor

veyahud sadık *cahildir* ki, a'mal-i sâliha nereye baktığını bilmiyor ve a'mal-i sâlihanın *ruhu*, *esas*ı ihlas olduğunu *derketmiyor*.

Rekabet suretiyle *evliyaullah*a karşı bir nevi *adavet* taşımakla, *vüs'at-ı rahmet-i İlahiyeyi ittiham ediyor.*

Bu hakikatı *teyid eden* bir *vakıa*:

Eski arkadaşlarımızdan bir adamın, bir adama karşı adaveti vardı.

O adamın yanında *senakârane* onun düşmanı amel-i sâlihle, hattâ velayetle tavsif edildi. O adam kıskanmadı, sıkılmadı.

Sonra birisi dedi: "Senin o düşmanın *cesurdur*, kuvvetlidir." Baktık ki o adamda şiddetli bir kıskançlık ve bir rekabet damarı uyandı.

Ona dedik:

"Velayet ve *salahat* hadsiz bir *hayat-ı ebediyenin pırlantası* gibi bir kuvvet ve bir yüksekliktir. Sen buna bu cihette kıskanmadın.

Dünyevî kuvvet *öküzde* ve cesaret *canavar*da dahi bulunmakla beraber, velayet ve salahata nisbeten; bir âdi *cam parçasının* elmasa nisbeti gibidir."

O adam dedi ki:

"Bir noktaya, bir makama ikimiz bu dünyada gözümüzü dikmişiz.

Oraya çıkmak için basamaklarımız da kuvvet ve cesaret gibi şeylerdir. Onun için kıskandım.

Âhret *makamatı* hadsizdir. O burada benim düşmanım iken, orada benim *samimî* ve *sevgili* kardeşim olabilir.

"O people of the truth and the path! The service of the truth is like carrying and preserving a great and weighty treasure.

Those who carry that trust on their shoulders will be happy and grateful whenever powerful hands rush to their aid.

Far from being jealous, one should proudly applaud the superior strength, effectiveness and capacity of those who in upright love come forward to offer their help.

Why then look on true brothers and self-sacrificing helpers in a spirit of rivalry, thus losing sincerity?

You will be exposed to fearsome accusations in the eyes of the people of misguidance, such as pursuing worldly interest through religion, even though it is something a hundred times lower than you and your belief, earning your livelihood through the knowledge of truth and rivalling others in greed and acquisitiveness.

The sole remedy for this disease is to accuse your own soul before others raise these charges, and always to take the side of your fellow, not your own soul.

The rule of truth and equity established by the scholars of the art of debate is this:

"Whoever desires, in debate on any subject, that his own word should turn out to be true, whoever is happy that he turns out to be right and his enemy to be wrong and mistaken – such a person has acted unjustly."

Not only that, such a person loses, for when he emerges the victor in such a debate, he has not learned anything previously unknown to him, and his probable pride will cause him loss.

But if his adversary turns out to be right, he will have learned something previously unknown to him and thereby gained something without any loss, as well as being saved from pride.

In other words, one fair in his dealings and enamoured of the truth will subject the desire of his own soul to the demands of the truth.

If he sees his adversary to be right, he will accept it willingly and support it happily.

#13

If then the people of religion, the people of truth, the people of the path, and the people of learning take this principle as their guide, they will attain sincerity, and be successful in those duties that prepare them for the hereafter.

Through God's mercy, they will be delivered from this appalling wretchedness and misfortune from which they presently suffer.

"Ey ehl-i hakikat ve tarikat! Hakka hizmet, büyük ve ağır bir defineyi taşımak ve muhafaza etmek gibidir.

O defineyi omuzunda taşıyanlara ne kadar kuvvetli eller yardıma koşsalar daha ziyade sevinir, memnun olurlar.

Kıskanmak şöyle dursun, gayet samimî bir muhabbetle o gelenlerin kendilerinden daha ziyade olan kuvvetlerini ve daha ziyade tesirlerini ve yardımlarını müfthirane alkışlamak lâzım gelirken,

nedendir ki rekabetkârane o hakikî kardeşlere ve fedakâr yardımcılarına bakılıyor ve o hal ile ihlas kaçıyor.

Vazifenizde müttehem olup, ehl-i dalaletin nazarında, sizden ve sizin mesleğinizden yüz derece aşağı olan, din ile dünyayı kazanmak ve ilm-i hakikatla maışeti temin etmek, tama' ve hırs yolunda rekabet etmek gibi müdhiş itihamlara maruz kalıyorsunuz.

Bu marazın çare-i yegânesi: Nefsini ittiham etmek ve nefsinde değil, daima karşısındaki meslekdaşına tarafdar olmak.

Fenn-i Âdâb ve İlm-i Münazara'nın üleması mabeynindeki hakperestlik ve insaf düsturu olan şu:

"Eğer bir mes'elenin münazarasında kendi sözünün haklı çıktığına tarafdar olup ve kendi haklı çıktığına sevinse ve hasmının haksız ve yanlış olduğuna memnun olsa, insafsızdır."

Hem zarar eder. Çünkü haklı çıktığı vakit o münazarada bilmediği bir şeyi öğrenmiyor, belki gurur ihtimaliyle zarar edebilir.

Eğer hak hasmının elinde çıksa; zararsız, bilmediği bir mes'ele öğrenip, menfaatdar olur, nefsin gururundan kurtulur.

Demek insafli hakperest, hakkın hatırı için nefsin hatırını kırıyor.

Hasmının elinde hakkı görse, yine rıza ile kabul edip, tarafdar çıkar, memnun olur.

İşte bu düsturu ehl-i din, ehl-i hakikat, ehl-i tarikat, ehl-i ilim kendilerine rehber ittihaz etseler, ihlası kazanırlar. Ve vazife-i uhreviyelerinde muvaflak olurlar.

Ve bu feci' sukut ve musibet-i hazıradan rahmet-i İlahiye ile kurtulurlar.

Glory be unto You! We have no knowledge save that which You have taught us; indeed You are All-Knowing, All Wise. (2:32)

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

#14

The Twenty-first Flash

Yirmibirinci Lem'a

On Sincerity

İhlas hakkında

[Although originally the Fourth of the Seven Matters of the Seventeenth Note of the Seventeenth Flash, **because of its connection with sincerity**, it became the Second Point of the Twentieth Flash.

[Onyedinci Lem'anın Onyedinci Nota'sının yedi mes'elesinden Dördüncü Mes'ele-i İken, **ihlas münasebetiyle** Yirminci Lem'anın İkinci Nokta'sı oldu.

Finally, **due to its luminous character**, it was included in the Flashes as the Twenty-First Flash.]

Nuraniyetine binaen Yirmibirinci Lem'a olarak Lemaat'a girdi.]

This Flash should be read **at least** once a **fortnight**

Bu Lem'a **lâakal** her **onbeş günde** bir defa okunmalı.

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Do not fall into dispute, lest you lose heart and your power depart. (8:46)

وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ

And stand before God in a devout [frame of mind]. (2:238)

وَ قُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

Truly he succeeds that purifies it, * And he fails that corrupts it. (91:9-10)

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّيْهَا وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّيْهَا

Nor sell my signs for a small price. (2:41 etc.)

وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا

O my brothers of the hereafter! And O my companions in the service of the Qur'an! You should know – and you do know – that

Ey âhîret kardeşlerim ve ey hizmet-i Kur'aniyede arkadaşlarım! *Bilirsiniz* ve biliniz:

in this world **sincerity** is **the most important principle** in works pertaining to the hereafter; **it is the greatest strength, the most acceptable intercessor, the firmest point of support, the shortest way to reality, the most acceptable prayer, the most wondrous means of achieving one's goal, the highest quality, and the purest worship.**

Bu dünyada, hususan uhrevî hizmetlerde **en mühim bir esas, en büyük bir kuvvet, en makbul bir şefaathı, en metin bir nokta-i istinad, en kısa bir tarîk-ı hakikat, en makbul bir dua-yı manevî, en kerametli bir vesile-i makasid, en yüksek bir haslet, en safi bir ubudiyet: İhlâstır.**

Since sincerity comprises much **strength** and many **lights** like those mentioned above;

Madem ihlasta mezkûr hâssalar gibi çok **nurlar** var ve çok **kuvvetler** var..

and since at this dreadful time, **despite our small number and weak, impoverished, and powerless state** and our being confronted by **terrible enemies** and suffering **severe oppression** in the midst of **aggressive innovations** and misguidance,

ve madem bu müdhiş zamanda ve **dehşetli düşmanlar** mukabilinde ve **şiddetli tazyikat** karşısında ve **savletli bid'alar**, dalaletler içerisinde **bizler gayet az ve zaîf ve fakir ve kuvvetsiz olduğumuz halde,**

the extremely heavy, important, **general**, and **sacred duty** of serving belief and the Qur'an has been placed on our shoulders **by divine grace,**

gayet ağır ve büyük ve **umumî** ve **kudsî** bir **vazife-i imaniye** ve hizmet-i Kur'aniye omuzumuza **ihsan-ı İlahî tarafından** konulmuş;

we are certainly **compelled** more than anyone to work with all our strength to gain sincerity. We need more than anything **to instil** sincerity in ourselves.

elbette herkesten ziyade bütün kuvvetimizle ihlası kazanmaya **mecbur** ve mükellefiz ve ihlasın sırrını kendimizde **yerleştirmek** için gayet derecede muhtacız.

Otherwise what we have achieved so far in our **sacred service** will **in part** be lost and will not persist; and we shall behold **responsible**;

we shall manifest the severe **threat** contained in **the divine prohibition**,

Nor sell my signs for a small price. (2:41, etc.)

We shall otherwise destroy sincerity, thus harming eternal happiness **for the sake of meaningless, unnecessary, harmful, sad, self-centred, tedious, hypocritical base feelings** and **insignificant benefits**.

And if we were to do that, **we would violate all our brothers' rights, transgress against the duty of service to the Qur'an, and be disrespectful towards the sacredness of the truths of belief.**

My brothers! There are many **obstacles** before significant **good works**.

Satans put up a powerful struggle against **those who assist in them**.

In the face of those obstacles and satans you have to rely on the strength of sincerity.

You should avoid things that harm sincerity as you avoid snakes and scorpions.

In accordance with the words of Joseph (**Upon whom be peace**)

Nor do I absolve my own self [of blame] the [human] soul is certainly prone to evil, unless my Sustainer do bestow His mercy (12:53)

the evil-commanding soul cannot be relied upon.

Do not let **egotism** and the soul deceive you!

To gain sincerity and preserve it you should take as your **guide** the following **rules**:

Your First Rule

You should seek **divine pleasure** in your actions.

If Almighty God is pleased, **it is of no importance** if the whole world even is displeased.

If He accepts an action and everyone else **rejects** it, their rejection has no **effect**.

Once His pleasure has been gained and He has accepted an action, **even if you do not ask it of Him, should He wish it and His wisdom requires it**, He will make others accept it. He will make them **consent** to it too.

For this reason, to seek divine pleasure should be the sole **aim** in this service.

Yoksa hem şimdiye kadar kazandığımız **hizmet-i kudsiye kısmen** zayi' olur, devam etmez; hem şiddetli **mes'ul** oluruz.

وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا

âyetindeki şiddetli **tehdidkârane nehy-i İlahîye** mazhar olup,

saadet-i ebediye zararına **manasız, lüzumsuz, zararlı, kederli, hodfüruşane, sakil, riyakârane** bazı **hissiyat-ı süfliye** ve **menafi-i cüz'iyenin** hatırı için ihlası kırmakla;

hem bu hizmetteki **umum kardeşlerimizin hukukuna tecavüz**, hem **hizmet-i Kur'aniyenin hizmetine taarruz**, hem **hakaik-i imaniyenin kudsiyetine hüürmetsizlik etmiş oluruz**.

Ey kardeşlerim! Mühim ve büyük bir **umûr-u hayriyenin** çok muzır **manileri** olur.

Şeytanlar o hizmetin **hâdimleriyle** çok uğraşır.

Bu manilere ve bu şeytanlara karşı, ihlas kuvvetine dayanmak gerektir.

İhlası kıracak esbabdan; yılandan, akrepten çekindiğiniz gibi çekiniz.

Hazret-i Yusuf **Aleyhisselâm**

إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي

demesiyle, **nefs-i emmareye** itimad edilmez.

Enaniyet ve **nefs-i emmare** sizi aldatmasın.

İhlası kazanmak ve muhafaza etmek ve manileri defetmek için, gelecek **düsturlar rehberiniz** olsun.

Birinci Düsturunuz

Amelinizde **rıza-yı İlahî** olmalı.

Eğer o razı olsa, bütün dünya küsse **ehemmiyeti yok**.

Eğer o kabul etse, bütün halk **reddetse tesiri** yok.

O razı olduktan ve kabul ettikten sonra, **isterse ve hikmeti iktiza ederse, sizler istemek talebinde olmadığınız halde**, halklara da kabul ettirir, onları da **razı** eder.

Onun için, bu hizmette doğrudan doğruya yalnız Cenab-ı Hakk'ın rızasını esas **maksad** yapmak gerektir.

Your Second Rule

This is not to **criticize** your brothers *who are employed in this service of the Qur'an*, and not to **excite** their envy by **displaying superior virtues**.

For just as one hand cannot **compete with** the other, so one eye cannot criticize the other, nor the tongue **object** to the ear, nor the heart see the spirit's **faults**.

Each of a person's members **completes** the deficiencies of the others, **veils** their faults, assists their needs, and **helps** them out in their duties. Otherwise his life **would be extinguished**, his spirit flee, and his body fall apart.

#16

Similarly, the components of a factory's machinery cannot compete with one another **in rivalry**, take **precedence** over each other, or **dominate** each other.

They cannot spy out one another's faults and criticize each other, destroy the other's **eagerness for work**, and cause him to become **idle**.

They rather assist each other's motions **with all their capacity** in order to achieve **the common goal**; they march **towards the aim of their creation in true solidarity and unity**.

If even the **slightest aggression** or desire to dominate were to interfere, *it would throw the factory into confusion*, cancelling its products and results.

The factory's owner **would** then **demolish** the factory **entirely**.

O Risale-i Nur students and servants of the Qur'an!

You and I are **members** of such a **collective personality**, *worthy of the title of the perfect man*.

We are like the components of a factory's machinery *which produces eternal happiness within eternal life*.

We are hands working on a **dominical boat** *which will disembark the community of Muhammad (UWBP) at the realm of peace, the shore of salvation*.

So we are surely **in need** of **solidarity** and **true union**, obtained through gaining sincerity – *for the mystery of sincerity secures through four individuals the moral strength of one thousand one hundred and eleven* – indeed, we are **compelled** to obtain it.

Yes, if three alifs do not unite, they have the value of three, but on uniting, **through the mystery of numbers** they acquire the value of one hundred and eleven.

If four times four remain apart, they have a **value** of sixteen.

But if, **through the mystery of brotherhood and having a common goal and joint duty**, they unite coming together shoulder to shoulder **on a line**, they acquire the strength and value of four thousand four hundred and forty-four.

İkinci Düsturunuz

Bu *hizmet-i Kur'aniyede bulunan* kardeşlerinizi **tenkid** etmemek ve onların üstünde **faziletfüruşluk** nev'inden gıpta damarını **tahrir** etmemektir.

Çünkü nasıl insanın bir eli diğer eline **rekabet** etmez, bir gözü bir gözünü tenkid etmez, dili kulağına **itiraz** etmez, kalb ruhun **aybını** görmez..

belki birbirinin noksanını **ikmal eder**, kusurunu **örter**, ihtiyacına yardım eder, vazifesine **muavenet eder**; yoksa o vücut-u insanın hayatı **söner**, ruhu kaçır, cismi de dağılır.

Hem nasıl ki bir fabrikanın çarkları birbiriyle **rekabetkârane** uğraşmaz, birbirinin önüne **tekaddüm** edip **tahakküm** etmez,

birbirinin kusurunu görerek tenkid edip **sa'ye şevkini kırıp atalet**e uğratmaz.

Belki **bütün istidadlarıyla**, birbirinin hareketini **umumî maksada** tevcih etmek için yardım ederler, **hakikî bir tesanüd bir ittifak ile gaye-i hilkatlerine** yürürler.

Eğer **zerre miktar** bir **taarruz**, bir tahakküm karışsa; *o fabrikayı karıştıracak*, neticesiz akım bırakacak.

Fabrika sahibi de o fabrikayı **bütün bütün kırıp dağıtacak**.

İşte ey Risale-i Nur şakirdleri ve Kur'anın hizmetkârları!

Sizler ve bizler öyle bir **insan-ı kâmil** ismine **lâyık** bir **şahs-ı manevînin âzaları**ız.

ve *hayat-ı ebediye içindeki saadet-i ebediye*yi netice veren bir fabrikanın çarkları hükmündeyiz.

ve **sahil-i selâmet olan Dâr-üs Selâm'a ümmet-i Muhammediye**yi (A.S.M.) **çıkaran** bir **sefine-i Rabbaniye**de çalışan hademeleriz.

Elbette **dört ferdden bin yüz onbir kuvvet-i maneviyeyi temin eden sırr-ı ihlas** kazanmak ile, **tesanüd** ve **ittihad-ı hakikiye muhtacız** ve **mecburuz**.

Evet üç elif ittihad etmezse, üç kıymeti var. **Sırr-ı adediyyet ile** ittihad etse, yüz onbir kıymet alır.

Dört kerre dört ayrı ayrı olsa, onaltı **kıymeti** var.

Eğer **sırr-ı uhuvvet ve ittihad-ı maksad ve ittifak-ı vazife ile** tevafuk edip **bir çizgi üstünde** omuz omuza verseler, o vakit dörtbin dörtyüz kırkdört kuvvetinde ve kıymetinde olduğu gibi.

Indeed, numerous **historical events** testify that **the moral strength and value** of sixteen self-sacrificing brothers have exceeded that of four thousand.

The underlying reason for this mystery is this: each member of a true, **sincere** union may see with the eyes of the **other** brothers, and hear with their ears,

as if each person of a true union of ten acquires the value and strength to see with twenty eyes, think with ten minds, hear with twenty ears, and work with twenty hands.

*{Yes, **through the mystery of sincerity** **heartfelt** solidarity and union produce innumerable benefits, and are also an effective **shield** and **point of support** against fear, and even death.

For if death comes, it takes one spirit. But since **through the mystery of true brotherhood on the way of divine pleasure in works connected with the hereafter** there are spirits to the number of brothers,

if one of them dies, he meets death happily, saying: "**My other spirits remain alive, for they in effect make life continue for me by constantly earning me reward, so I am not dying.**"

*I live in respect of **merit** through their spirits; I am only dying in respect of **sin**." And he lays down in peace.}*

#17

Your Third Rule

You should know that all your strength lies in sincerity and truth. Yes, strength lies in truth and sincerity.

Even **those who do wrong** gain strength from their sincerity in their **wrongdoing**.

Evidence that strength lies in truth and sincerity is this service of ours.

A small amount of sincerity in our work proves this **claim** and is evidence for itself.

For seven or eight years of **service to learning and religion** here has surpassed a **hundredfold** the twenty years of service I performed **in my native region** and in Istanbul.

And in these places the people assisting me were a hundred or even a thousand times more numerous than my brothers who work together with me here, where I am alone, with no one, a **stranger**, **semi-literate**, under the **surveillance** of unfair officials and **persecuted** by them.

I have absolutely no doubt that the **service** I have carried out with you these seven or eight years and **the moral strength** which has resulted in **success** a hundred times greater than formerly, has arisen from your sincerity.

I have also to confess that by your heartfelt sincerity, you have saved me **to an extent** from the **hypocrisy** which **used to flatter** my soul under the veil of fame and renown.

hakikî sırr-ı ihlas ile, onaltı fedakâr kardeşlerin **kıymet ve kuvvet-i maneviyesi** dört binden geçtiğine, pek çok **vukuat-ı tarihiye** şahadet ediyor.

Bu sırrın sırrı şudur ki: Hakikî, **samimî** bir ittifakta herbir ferd, **sair** kardeşlerin gözüyle de bakabilir ve kulaklarıyla da işitebilir.

Güya on hakikî müttehid adamın herbiri yirmi gözle bakıyor, on akılla düşünüyor, yirmi kulakla işitiyor, yirmi elle çalışıyor bir tarzda manevî kıymeti ve kuvvetleri vardır.

*{(Haşiye): Evet **sırr-ı ihlas ile samimî** tesanüd ve ittihad, hadsiz menfaate medar olduğu gibi; korkulara hattâ ölüme karşı en mühim bir **siper**, bir **nokta-i istinaddır**.

Çünkü ölüm gelse, bir ruhu alır. **Sırr-ı uhuvvet-i hakikiye ile rıza-yı İlahî yolunda, âhirete müteallik işlerde**, kardeşleri adedince ruhları olduğundan

biri ölse, "**Diğer ruhlarım sağlam kalsınlar; zira o ruhlar her vakit sevabları bana kazandırmakla manevî bir hayatı idame ettiklerinden ben ölmüyorum.**" diyerek, ölümü gülerek karşılar.

*"Ve o ruhlar vasıtasıyla **sewab** cihetinde yaşıyorum, yalnız **günah** cihetinde ölüyorum."* der, rahatla yatar.}

Üçüncü Düsturunuz

Bütün kuvvetinizi ihlasta ve hakta bilmelisiniz. Evet kuvvet haktır ve ihlastadır.

Haksızlar dahi, **haksızlıkları** içinde gösterdikleri ihlas ve samimiyet yüzünden kuvvet kazanıyorlar.

Evet **kuvvet hakta ve ihlasta olduğuna** bir **delil**, şu hizmetimizdir.

Bu hizmetimizde bir parça ihlas, bu **davayı** isbat eder ve kendi kendine delil olur.

Çünkü yirmi seneden fazla **kendi memleketimde** ve İstanbul'da ettiğimiz **hizmet-i ilmiye ve diniyeye** mukabil, burada sizinle yedi-sekiz senede **yüz derece** fazla edildi.

Halbuki, kendi memleketimde ve İstanbul'da burada benimle çalışan kardeşlerimden yüz, belki bin derece fazla yardımcılarım varken, burada ben yalnız, kimsesiz, **garib**, **yarım ümmi**, insafsız memurların **tarassudat** ve **tazyikatları** altında

*yedi-sekiz sene sizinle ettiğim **hizmet**; yüz derece eski hizmetten fazla **muvaffakiyeti** gösteren **manevî kuvvet**, sizlerdeki ihlastan geldiğine kat'iyyen şübhem kalmadı.*

Hem itiraf ediyorum ki: Samimî ihlasınızla, **şan ü şeref perdesi altında nefsimi okşayan riyadan** beni **bir derece** kurtardınız.

Godwilling, you will be successful in gaining absolute sincerity, and you will cause me to gain it too.

You should be aware that *it is because of this mystery of sincerity* that 'Ali (May God be pleased with him) and Ghawth al-A'zam (May his mystery be sanctified) honour you with their *miraculous wonder-working* and *wondrous vision of the Unseen*. They offer you consolation in *protecting manner* and applaud your service.

'Ali ibn Abi Talib: The son of the Prophet Muhammad's (UWBP) uncle, who from a young age was brought up by the Prophet (UWBP), who later married him to his daughter, Fatima. 'Ali was one of the first to believe in the Qur'anic revelation, and was famous for his heroism in battle. He became the fourth caliph.

Sayyid 'Abd al-Qadir Gilani (Geylani), known as the Gawth al-A'zam, was the eponym of the Qadiri Order and a towering spiritual figure in the history of Islam. He lived 470/1077-561/1166 and is buried in Baghdad.

Yes, you should have no doubt that this *attention* of theirs is because of sincerity.

If you knowingly harm it, it is from them that you will receive punishment.

You should *bear in mind* "the blows of compassion" in the Tenth Flash.

If you want to be backed by the support of such *spiritual heroes*, and have them as *masters* at your head, gain *complete sincerity* in accordance with the verse,

But give them preference over themselves. (59:9)

#18

Prefer your brothers' souls to your own soul in *honour*, *rank*, *acclaim*, and in the things your soul enjoys like *material benefits*,

and even in such *innocent*, harmless benefits as informing a needy *believer* about one of the *fine* truths of belief.

If possible, encourage one of your *disinclined* companions to inform him, so that your soul does not become *conceited*.

If you have the desire to tell him the edifying matter to gain the reward, it surely is not a sin and there is no harm in it,

but the essence of sincerity *between you* might be damaged.

Your Fourth Rule

This is to *imagine* your brothers' *virtues* and *merits* in your own selves, and to *thankfully* take pride at their glory.

İnşâallah tam ihlâsa muvaffak olursunuz, beni de tam ihlâsa sokarsınız.

Bilirsiniz ki, Hazret-i Ali (R.A.) o *mu'cizevari kerametiyle* ve Hazret-i Gavs-ı A'zam (K.S.) o *hârîka keramet-i gaybiyesiyle*, sizlere *bu sırr-ı ihlâsa binaen iltifat* ediyorlar ve *himayetkârane* teselli verip hizmetinizi manen alkışlıyorlar.

Evet hiç şübhe etmeyiniz ki, bu *teveccühleri*, ihlâsa binaen gelir.

Eğer bilerek bu ihlâsı kırsanız, onların tokadını yersiniz.

Onuncu Lem'adaki *şefkat tokatlarını* *tahattur* ediniz.

Böyle *mane'vi kahramanları* arkanızda zahîr, başınızda *üstad* bulmak isterseniz

وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ

sırrıyla *ihlâs-ı tâmmı* kazanınız.

Kardeşlerinizin nefislerini nefsinize; *şerefte*, *makamda*, *teveccüh*te, hattâ *menfaat-ı maddiye* gibi nefsin hoşuna giden şeylerde tercih ediniz.

Hattâ en *latif* ve güzel bir hakikat-ı imaniyeyi muhtaç bir *mü'mine* bildirmek ki; en *masumane*, zararsız bir menfaattir.

Mümkün ise, nefsinize bir *hodgâmlık* gelmemek için, *istemeyen* bir arkadaş ile yaptırması hoşunuza gitsin.

Eğer "Ben sevab kazanayım, bu güzel mes'eleyi ben söyleyeyim" arzunuz varsa, çendan onda bir günah ve zarar yoktur.

Fakat *mabeyninizdeki* sırr-ı ihlâsa zarar gelebilir.

Dördüncü Düsturunuz

Kardeşlerinizin *meziyetlerini* şahıslarınızda ve *faziletlerini* kendinizde *tasavvur* edip, onların şerefleriyle *şâkirane* iftihar etmektir.

The Sufis have **terms** they use among themselves, “**annihilation in the shaykh**,” “**annihilation in the Prophet**;”

I am not a Sufi, but these **principles** of theirs make a good rule in our way, in the form of “**annihilation in the brothers**.”

Among brothers this is called “*tefânî*,” that is, “**annihilation** in one another.”

That is to say, to forget the **feelings** of one’s own carnal soul, and live **in one’s mind** with one’s brothers’ **virtues** and feelings.

In any event, the basis of our way is **brotherhood**; it is not the relationship (lit. means) **between** father and son, or shaykh and **follower**; it is that of true brotherhood.

At the very most a Master [Ustad] intervenes.

Our way is the **closest friendship**.

This **friendship necessitates** being the closest friend, the most **sacrificing** companion, the most **appreciative comrade**, the noblest brother.

The **essence** of such friendship is true sincerity.

The person *who spoils this true sincerity* **falls** from the high **pinnacle** of this friendship,

possibly to the bottom of a deep depression. There is nothing **onto which he may cling** in between.

Yes, the way is seen to be two.

There is the **possibility** that those who part now from this way of ours, **the great highway of the Qur’an**, are unknowingly helping **the forces of irreligion**, **who are hostile to us**.

God willing, those who enter the sacred bounds of **the Qur’an of Miraculous Exposition by way of the Risale-i Nur** will always add strength to light, sincerity, and belief, and will avoid such **pitfalls**.

O my companions in the service of the Qur’an! One of **the most effective means** of attaining and preserving sincerity is “**contemplation of death**.”

Yes, just as worldly ambition damages sincerity and drives a person to hypocrisy and the world,

so the contemplation of death causes **disgust** at hypocrisy and gains sincerity.

That is, to think of death and grasp that this world is transient, and so be saved from the **tricks** of the soul.

Yes, the instruction **the Sufis** and **people of truth** received from such verses of the All-Wise Qur’an as,

Every soul shall taste death. (3:185) * Truly you will die [one day], and truly they [too] will die [one day] (39:30)

Ehl-i tasavvufun **mabeyninde** “**fena fi-ş şeyh, fena fi-r resul**” **istilahatı** var.

Ben sofi değilim. Fakat onların bu **düsturu**, bizim meslekte “**fena fi-l ihvan**” suretinde güzel bir düsturdur.

Kardeşler arasında buna “tefani” denilir. Yani, birbirinde **fâni** olmaktadır.

Yani: Kendi **hissiyat**-ı nefsanîyesini unutup, kardeşlerinin **meziyat** ve hissiyatıyla **fikren** yaşamaktır.

Zâten mesleğimizin esası **uhuvvettir**. Peder ile evlâd, şeyh ile **mürîd mabeynindeki** vasıta değildir. Belki hakikî kardeşlik vasıtalarıdır.

Olsa olsa bir üstadlık ortaya girer.

Mesleğimiz “**Haliliye**” olduğu için, meşrebimiz “hillet”tir.

Hillet ise, en yakın dost ve en **fedakâr** arkadaş ve en güzel **takdir edici yoldaş** ve en civanmerd kardeş olmak **iktizâ eder**.

Bu hilletin **üss-ül esası**, samimî ihlastır.

Samimî ihlası kıran adam, bu hilletin gayet yüksek **kulesinin başından sukut eder**.

Gayet derin bir çukura düşmek ihtimali var. Ortada **tutunacak** yer bulamaz.

Evet yol iki görünüyor.

Cadde-i Kübra-yı Kur’aniye olan şu mesleğimizden şimdi ayrılanlar, **bize düşman olan** dinsizlik kuvvetine bilmeyerek yardım etmek **ihimali** var.

İnşâallah **Risale-i Nur yoluyla Kur’an-ı Mu’ciz-ül Beyan**’ın daire-i kudsiyesine girenler; daima nura, ihlâsa, imana kuvvet verecekler ve öyle **çukurlara sukut** etmeyeceklerdir.

Ey hizmet-i Kur’aniyede arkadaşlarım! İhlâsı kazanmanın ve muhafaza etmenin **en müessir bir sebebi**, **rabita-i mevttir**.

Evet ihlası zedeleyen ve riyaya ve dünyaya sevkeden, tûl-i emel olduğu gibi;

riyadan **nefret** veren ve ihlası kazandıran, rabita-i mevttir.

Yani: Ölümünü düşünüp, dünyanın fâni olduğunu mülahaza edip, nefsin **desiselerinden** kurtulmaktır.

Evet **ehl-i tarikat** ve **ehl-i hakikat**, Kur’an-ı Hakîm’in

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ

gibi âyetlerinden aldığı dersle,

led them to make the contemplation of death fundamental to their **spiritual journeyings**; it dispelled the **illusion of eternity**, *the source of worldly ambition*.

#19

They imagined themselves to be dead and being placed in the grave.

With prolonged thought the **evil-commanding soul** becomes **saddened** and **affected** by such **imagining** and gives up its far-reaching ambitions and hopes to an extent.

There are numerous **advantages** in this contemplation.

It is taught by the Hadith which says something like,

"Frequently **mention** death *which dispels pleasure and makes it bitter*."*

**Tirmidhi, Zuhd, 4; Qiyama, 26; Nasa'i, Jana'iz, 3; Ibn Maja, Zuhd, 31; al-Hakim, al-Mustadrak, iv, 321.*

However, since our way is not that of the Sufis but of reality, we are not compelled to perform this contemplation in an **imaginary** and **hypothetical** form like they do.

To do so is anyway not in conformity with the way of reality.

Our way is not to bring the **future** to the **present** by thinking of the end, but to travel **in the mind** to the future from the present **in respect of reality**, and to gaze on it.

Yes, dispensing with the need to imagine, one may look on one's own **corpse**, the single fruit on the tree of this brief life.

One may look on one's own **death**, and if one goes a bit further, see the death of this century, and going further still, observe the death of this world, opening up the way to **complete sincerity**.

The Second Means:

By attaining a sense of the divine presence **through the strength of certain, affirmative belief** and **through the lights proceeding from reflective thought on creatures which leads to knowledge of the Maker**,

by thinking that the **Compassionate Creator** is all-present and seeing; and by not seeking the **attention** of any other than He,

and realizing that looking to others **in His presence** or **seeking help** from them is **contrary** to **right conduct** in His presence, one may be saved from such hypocrisy and gain sincerity.

However, this comprises many **degrees and stages**.

rabita-i mevdi **sülûklarında** esas tutmuşlar; *tûl-i emelin menşei olan tevehhüm-ü ebediyeti* o rabita ile izale etmişler.

Onlar farazî ve hayalî bir surette kendilerini ölmüş tasavvur ve tahayyül edip ve yıkanıyor, kabre konuyor farz edip;

düşüne düşünce **nefs-i emmare** o **tahayyül** ve **tasavvur**dan **müteessir** olup uzun emellerinden bir derece vazgeçer.

Bu rabitanın **fevaidi** pek çoktur.

Hadîste

أَكْثَرُوا ذِكْرَ هَادِمِ اللَّذَاتِ

-ev kema kal- yani "*Lezzetleri tahrib edip acılaştırarak ölümü çok zikrediniz!*" diye bu rabıtayı ders veriyor.

Fakat mesleğimiz tarikat olmadığı, belki hakikat olduğu için, bu rabıtayı ehl-i tarikat gibi **farazî** ve **hayalî** suretinde yapmağa mecbur değiliz.

Hem meslek-i hakikata uygun gelmiyor.

Belki akibeti düşünmek suretinde, **müstakbeli zaman-ı hazıra** getirmek değil, belki **hakikat noktasında** zaman-ı hazırdan istikbale **fikren** gitmek, nazaran bakmaktır.

Evet hiç hayale, faraza lüzum kalmadan bu kısa ömür ağacının başındaki tek meyvesi olan kendi **cenazesine** bakabilir.

Onunla yalnız kendi şahsının **mevtini** gördüğü gibi, bir parça öbür tarafa gitse, asrının ölümünü de görür; daha bir parça öbür tarafa gitse, dünyanın ölümünü de müşahede eder, **ihlas-ı etemme** yol açar.

İkinci Sebeb:

İman-ı tahkîkînin kuvvetiyle ve **marifet-i Sâni'i netice veren masnuattaki tefekkür-ü imanîden gelen lemaat ile** bir nevi huzur kazanıp,

Hâlık-ı Rahîm'in hazır nâzır olduğunu düşünüp, ondan başkasının **teveccühünü** aramayarak;

huzurunda başkalarına bakmak, **meded aramak** o huzurun **edebine muhalif** olduğunu düşünmek ile o riyadan kurtulup ihlasi kazanır.

Her ne ise... bunda çok **derecat**, **meratib** var.

Whichever degree a person reaches, he will profit to that extent.

There are numerous truths in the Risale-i Nur *that will save a person from hypocrisy and gain him sincerity*, so referring him to those, we cut short the discussion here.

Of the very many things that destroy sincerity and drive one to hypocrisy, we shall briefly explain two or three.

The First:

Rivalry towards material advantages slowly destroys sincerity.

It is also detrimental to the results of our service.

So too it causes the material benefits to be lost.

This nation **has** always **nurtured respect** for those who work for reality and the hereafter, and has assisted them.

#20

With the intention of actively sharing in their genuine sincerity and in the works they carry out devotedly, it has always showed respect by assisting them with material benefits like alms and gifts to save them from preoccupation with securing their material needs and wasting their time.

But such **assistance** and benefit may not be sought; it is given.

It may not even be sought through the tongue of disposition by inwardly desiring it or **awaiting it**. It should rather be given **unexpectedly**, otherwise sincerity will be harmed.

It would otherwise bring a person close to the **prohibition** stated by the verse,

Nor sell my signs for a small price, (2:41, etc.)

and **in part** destroys the action.

The evil-commanding soul **selfishly** excites a feeling of rivalry towards a true brother and companion in that particular service by first **desiring and expecting such a material benefit**, then **not allowing it to go to someone else**.

Sincerity is damaged, and the **sacredness** of the service is lost, and the person becomes **disagreeable in the eyes of the people of reality**. He also loses the material benefit.

This subject needs much discussion, but I shall curtail it and only mention two **examples which will strengthen sincerity and true union between my true brothers**.

First Example:

'The worldly,' and even certain **politicians** and **secret societies** and **manipulators** of **society**, have adopted as their guiding principle, that of **shared property**, in order to procure wealth and power.

Herkes kendi hissesine göre ne kadar istifade edebilse, o kadar kâdır.

Risale-i Nur'da *riyadan kurtaracak, ihlası kazandıracak* çok hakaik zikredildiğinden ona **havale edip**, burada kısa kesiyoruz.

İhlası kıran ve riyaya sevkeden pek çok esbabdan iki-üğünü **muhtasaran** beyan edeceğiz:

Birincisi:

Menfaat-ı maddiye cihetinden gelen rekabet, yavaş yavaş ihlası kırar.

Hem netice-i hizmeti de zedeler.

Hem o maddî menfaati de kaçıır.

Evet hakikat ve âhret için çalışanlara karşı bu millet bir **hürmet** ve bir **muavenet** fikrini daima **beslemiş**.

Ve **bilfiil** onların hakikat-ı ihlaslarına ve **sadıkane olan hizmetlerine bir cihette iştirak etmek niyetiyle**, onların hacat-ı maddiyelerinin tedarikiyle meşgul olup, vakitlerini zayi' etmemek için, **sadaka ve hediye gibi maddî menfaatlerle yardım edip, hürmet etmişler**.

Fakat bu **muavenet** ve menfaat istenilmez, belki verilir.

Hem kalben arzu edip **muntazır kalmakla lisan-ı hal ile** dahi istenilmez, belki **ummadığı bir halde** verilir. Yoksa ihlası zedelenir.

Hem

وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا

âyetinin **nehyine** yanaşır, **ameli kısmen** yanar.

İşte **bu maddî menfaati arzu edip muntazır kalmak**, sonra nefs-i emmare **hodgâmlık** cihetiyle, **o menfaati başkasına kaptırmamak** için, hakikî bir kardeşine ve o hususî hizmette arkadaşına karşı bir rekabet damarı uyandırır.

İhlası zedelenir, hizmette **kudsiyeti** kaybeder. *Ehl-i hakikat nazarında sakil* bir vaziyet alır. Ve maddî menfaati de kaybeder.

Her ne ise.. bu hamur çok su götürür, kısa kesip yalnız **hakikî kardeşlerimin içinde sırr-ı ihlası ve samimî ittifakı kuvvetleştirecek** iki **misal** söyleyeceğim.

Birinci Misal:

Ehl-i dünya, büyük bir servet ve şiddetli bir kuvvet elde etmek için, hattâ bir kısım **ehl-i siyaset** ve hayat-ı **ıçtımâye-i beşeriyenin** mühim **âmilleri** ve **komiteleri**, **iştirak-i emval** düsturunu kendilerine rehber etmişler.

They do acquire an extra ordinary strength and **advantage**, despite all their **exploitation** and **losses**.

However, the **nature** of common property does not change **with sharing**, despite its many harms.

Although each partner is as though the owner and supervisor of the rest **in one respect**, he is unable to profit from it.

Nevertheless, if **the principle of shared property** is applied to **the works of the hereafter**, it accumulates vast benefits and produces no loss.

For it means that all the property passes to the hands of each partner.

For example, there are four or five men. With the idea of sharing, one of them brings paraffin, another a **wick**, another the lamp, another the mantle, and the fifth **matches**; they assemble the lamp and light it.

Each of them becomes the owner of a complete lamp.

If each of those partners has a full-length **mirror** on a wall, he will be reflected in it together with the lamp and room, **without deficiency or being split up**.

Just the same are **mutual participation** in **the goods of the hereafter** *through the mystery of sincerity*, and **co-operation** *through the mystery of brotherhood*, and joint enterprise *through the mystery of unity*.

the total obtained by those **joint acts**, and **all** the light, enters **the book of good deeds** of each person taking part.

This is a fact and has been **witnessed** by the people of reality. It is **required** also by **the breadth of divine mercy** and **munificence**.

Bütün **sû'-i istimalat** ve **zararlarıyla** beraber, hârîka bir kuvvet, bir **menfaat** elde ediyorlar.

Halbuki iştirak-i emvalin çok zararlarıyla beraber, **iştirakle mahiyeti** değişmez.

Herbiri umuma -gerçi **bir cihette** ve nezarete- mâlik hükmündedir, fakat istifade edemez.

Her ne ise.. bu **iştirak-i emval düsturu** **a'mal-i uhreviye**ye girse; zararsız azîm menfaate medardır.

Çünkü bütün emval, o iştirak eden herbir ferдин eline tamamen geçmesinin sırrını taşıyor.

Çünkü nasıl ki dört beş adamdan iştirak niyetiyle biri gazyağı, biri **fıtil**, biri lâmba, biri şişe, biri **kibrit** getirip lâmbayı yaktilar.

Herbiri tam bir lâmbaya mâlik oluyor.

O iştirak edenlerin herbirinin bir duvarda büyük bir **âyinesi** varsa, herbirinin **noksansız, parçalanmadan** birer lâmba oda ile beraber âyinesine girer.

Aynen öyle de: **Emval-i uhreviyede** **sırr-ı ihlas ile iştirak** ve **sırr-ı uhuvvet ile tesanüd** ve **sırr-ı ittihad ile** teşrik-ül mesâî..

o **iştirak-i a'mal**den hasıl olan umum **yekûn** ve **umum** nur herbirinin **defter-i a'maline** bitamamiha gireceği

ehl-i hakikat mabeyninde **meşhud** ve vaki'dir ve **vüs'at-ı rahmet** ve **kerem-i İlahînin muktezasıdır**.

My brothers! **God willing**, material benefits will not provoke rivalry among you.

You may possibly **be deceived in regard to the benefits of the hereafter** like some of those who follow the Sufi path.

But how can some personal, **minor** merit be compared with the merit and light manifested in respect of the shared actions **mentioned** in the above example?

Second Example:

Craftsmen are obtaining **significant wealth** by co-operating so as to profit more from the products of their crafts.

Formerly ten manufacturers of **sewing needles** all worked on their own, and the fruit of their **individual labour** was three needles a day.

Then following **the rule of joint enterprise** the ten men united.

One brought the iron, one lit the **furnace**, one **pierced** the needles, one placed them in the furnace, and another **sharpened** the points, **and so on**; each was occupied with only part of the process of needle-making.

Since the work in which one man was employed was **simple**, he did not **waste** time; he acquired **skill** and performed the work **with considerable speed**.

The manufacturers **divided up** the work *performed in accordance with the rule of joint enterprise and the division of labour*.

they saw that **instead of** three needles a day for each man, it worked out at three hundred.

This event was widely published among the craftsmen of **'the worldly'** in order to encourage them to pool their labour.

My brothers! Since **union** and **accord** in worldly matters and in **dense** materials yield such results and advantages,

you can compare how vastly profitable it is for each **to reflect** in his own mirror **through divine grace** the light of all, **which is luminous and pertains to the hereafter and does not need to be divided up and fragmented**, and **to gain the equivalent reward of all of them**.

This huge profit should not be lost through rivalry and insincerity.

The Second Obstacle Destroying Sincerity:

This is to **flatter the ego** and **give high status to the evil-commanding soul** by attracting attention to oneself and **public acclaim**, *driven by the desire for fame, renown, and position*.

İşte ey kardeşlerim! Sizleri **inşâallah** menfaat-ı maddiye rekabete sevketmeyecek.

Fakat **menfaat-ı uhreviye** **noktasında** bir kısım ehl-i tarikat aldandıkları gibi, sizin de **aldanmanız** mümkündür.

Fakat şahsî, **cüz'î** bir sevab nerede; **mezkûr** misal hükmündeki iştirak-i a'mal noktasında tezahür eden sevab ve nur nerede?

İkinci Misal:

Ehl-i san'at, netice-i san'atı ziyade kazanmak için, iştirak-i san'at cihetinde **mühim** bir **servet** elde ediyorlar.

Hattâ **dikiş iğneleri** yapan on adam, ayrı ayrı yapmağa çalışmışlar. O **ferdî çalışmanın** her günde yalnız üç iğne, o ferdî san'atın meyvesi olmuş.

Sonra **teşrik-ül mesaî düsturuyla** on adam birleşmişler.

Biri demir getirip, biri **ocak** yandırıp, biri **delik açar**, biri ocağa sokar, biri ucunu **sivriltir ve hâkeza**; herbirisi iğne yapmak san'atında yalnız cüz'î bir işle meşgul olup,

iştigal ettiği hizmet **basit** olduğundan vakit **zayi'** olmayıp, o hizmette **meleke** kazanarak, **gayet sür'atle** işini görmüş.

Sonra, o **teşrik-i mesaî ve taksim-i a'mal düsturuyla olan** san'atın semeresini **taksim etmişler**.

Herbirisine bir günde üç iğneye **bedel** üçyüz iğne düştüğünü görmüşler.

Bu hâdis ehl-i dünyanın san'atkârları arasında, onları teşrik-i mesaîye sevketmek için dillerinde destan olmuştur.

İşte ey kardeşlerim! Madem **umûr-u dünyeviyede**, **kesif** maddelerde böyle **ittihad**, **ittifak** ile neticeler, böyle azîm yekûn faideler verir;

acaba, **uhrevî ve nuranî ve tecezzi ve inkısama muhtaç olmayarak** ve **fazl-i ilâhî ile** herbirisinin âyinesine umum nur **in'ikas etmek** ve **herbiri umumun kazandığı misil sevaba mâlik olmak**, ne kadar büyük bir kâr olduğunu **kıyas edebilirsiniz!**

Bu azîm kâr, rekabetle ve ihlâssızlık ile kaçırılmaz.

İhlâsı Kıran İkinci Mani:

Hubb-u **câhtan** gelen şöhetperestlik **saikasıyla** ve şân ü şeref perdesi altında **teveccüh-ü âmmeyi** kazanmak, nazar-ı dikkati kendine celbetmekle **enaniyeti okşamak** ve **nefs-i emmareye bir makam vermektir** ki,

This is a serious **spiritual sickness** that also opens the door to the hypocrisy and **self-centredness** called “**the hidden association of partners with God,**” and damages sincerity.

My brothers! Our way in the service of the Qur'an is reality and **brotherhood**, and the true meaning of brotherhood is **to annihilate one's personality among one's brothers and to prefer their souls to one's own.***

*{Yes, **happy** is he who, **in order to gain access to a large pool of fresh water filtered from the spring of the Qur'an,** casts his personality and egotism – **which are like blocks of ice** – into the pool and melts them.}

Rivalry of this sort arising from **desire for rank and position** should not therefore be provoked. It is altogether **opposed** to our way.

#22

The brothers' **honour** may be all the individuals' generally; so I am hopeful that **sacrificing** that **great collective honour** for personal, selfish, **competitive**, **minor** fame and renown is far from being something the Risale-i Nur students would do.

Yes, the heart, mind, and spirit of the Risale-i Nur students would not **stoop** to such lowly, harmful, **inferior** things.

But everyone has an **evil commanding soul**, and sometimes **the soul's emotions** affect certain veins of character, and **predominate** to an extent **in spite of** the heart, mind, and spirit;

I am not **accusing** your hearts, minds, and spirits. I have **confidence** in you because of the effect of the Risale-i Nur.

But the soul, **desires**, emotions, and **imagination** sometimes deceive. For this reason you sometimes receive severe **warnings**.

The severity looks to the **soul**, **emotions**, desires, and imagination; act **cautiously**.

Yes, if our way had been subjection to a shaykh, there would have been a single rank, or **limited** ranks,

and **numerous capacities** would have been appointed to them. There could have been **envy** and **selfishness**.

But our way is brotherhood. Among brothers there is no position of father among them, nor can they assume the position of **spiritual guide**.

In brotherhood ranks are broad and cannot be the **cause** of **envious jostling**.

At the most brother helps and supports brother; he **completes** his service.

Evidence that much harm and many mistakes have resulted from the envy, **greed for spiritual reward**, and **high aspirations** of the paths of spiritual guides

en mhim bir **maraz-ı ruhi** olduğu gibi “**irk-i hafı**” tabir edilen riyakrlığa, **hodfuruluğa** kapı aar, ihlası zedeler.

Ey kardelerim! Kur'an-ı Hakîm'in hizmetindeki mesleğimiz hakikat ve **uhuvvet** olduğu ve uhuvvetin sırrı; “**ahsiyetini kardeşler içinde fâni edip, onların nefislerini kendi nefisine tercih etmek**” olduğundan,*

*{(Haiye): Evet **bahtiyar** odur ki; **kevser-i Kur'anden szlen tatlı, büyük bir havuzu kazanmak için, bir buz parçası nev'indeki şahsiyetini ve enanietini o havuz içine atıp eritendir.**}

mabeynimizde bu nevi **hubb-u chtan** gelen rekabet tesir etmemek gerektir. Çünkü mesleğimize bütün bütün **münafidir**.

Madem kardeşlerin **erefi** umumiyetle her ferde ait olabilir; o **büyük eref-i manevyi**, ahs, hodfuruane, **rekabetkârane**, **cz'** bir erefe ve hrete **feda etmek**; Risale-i Nur akirdlerinden yüz derece uzak olduğu imidindeyim.

Evet Risale-i Nur akirdlerinin kalbi, aklı, ruhu; böyle aşağı, zararlı, **süfli** eylere **tenezzül** etmez.

Fakat herkeste **nefs-i emmare** bulunur. Bazı da **hissiyat-ı nefsiye** damarlara iliir. Bir derece **hükmünü**; kalb, akıl ve ruhun **rağmına** olarak **icra eder**.

Sizlerin kalb ve ruh ve aklınızı **ittiham** etmem. Risale-i Nur'un verdiği tesire binaen **itimad** ediyorum.

Fakat nefis ve **heva** ve hiss ve **vehim** bazan aldatıyorlar. Onun için, bazan şiddetli **ikaz** olunuyorsunuz.

Bu iddet, **nefs** ve heva ve **hiss** ve vehme bakıyor; **ihhtiyatlı** davranınız.

Evet eğer mesleğimiz eyhlik olsa idi, makam bir olurdu veyahut **mahdud** makamlar bulunurdu.

O makama **müteaddid istidadlar** namzed olurdu. **Gbtakrane** bir **hodgâmlık** olabilirdi.

Fakat mesleğimiz uhuvvettir. Kardeş kardee peder olamaz, **mrid** vaziyetini takınamaz.

Uhuvvetteki makam geniştir. **Gbtakrane mzahameye medar** olamaz.

Olsa olsa, karde kardee muavin ve zahr olur; hizmetini **tekmil eder**.

Pederane, mridane mesleklerdeki gbtakrane **hrs-ı sevab** ve **ulvv- himmet** cihetiyle ok zararlı ve hatarlı neticeler vcuda geldiğine delil:

are the **conflict** and **rivalry** among those who follow them despite their vast attainments, perfections and benefits, which have had **the disastrous consequence** of their vast and sacred power being unable to withstand **the gales of innovation**.

The Third Obstacle:

This is fear and **greed**.

This obstacle has been explained comprehensively in **The Six Attacks** together with other obstacles.

See, Bediuzzaman Said Nursi, Letters 1928-1932 (Istanbul: Sözlür Neşriyat, new edn. 2009) the Sixth Section of the Twenty-Ninth Letter, pp. 474-90.(Tr.)

We therefore refer you to that, and making all the most **beautiful names** of the Most Merciful of the Merciful our **intercessor**, we beseech that *He will grant us success in attaining complete sincerity*.

O God! For the sake of Sura al-Ikhlâs, place us among Your servants who attain sincerity.

Amen. Amen.

Glory be unto You! We have no knowledge save that which You have taught us; indeed, You are (All-Knowing, All-Wise).(2:32

Ehl-i tarîkatın o kadar mühim ve azîm kemalâtları ve menfaatleri içindeki **ihtilafatın** ve **rekabetin** verdiği **vahim neticelerdir** ki; onların o azîm, kudsî kuvvetleri **bid'a rüzgârlarına** karşı dayanamıyor.

Üçüncü Mani:

Korku ve **tama'**dır.

Bu mani diğer bir kısım manilerle beraber **Hücumat-ı Sitte**'de tamamıyla izah edildiğinden

ona havale edip, Cenab-ı Erhamürrâhimîn'den bütün **esma-i hüsnasını şefaatçı** yapıp niyaz ediyoruz ki: "**Bizleri ihlas-ı tâmmе muvaffak eylesin**.

Âmîn.

اللَّهُمَّ بِحَقِّ سُورَةِ الْإِخْلَاصِ اجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ
الْمُخْلِصِينَ الْمُخْلِصِينَ آمِينَ آمِينَ

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

#23

A Confidential Letter To Some Of My Brothers

I shall mention a point concerning two Hadiths to my brothers *who become bored of writing, and prefer other recitations during the Three Months, the months of worship, to writing out the Risale-i Nur, although to do this is worship in fiverespects*. The two Hadiths are these:

*{We asked for an **explanation** of the five sorts of **worship** which our Master indicates in this valuable letter.

The explanation we received is below:

- To **strive** against the people of misguidance, *the most important struggle*.
- To **serve** our Master in the form of helping him **spread the truth**.
- To **serve** Muslims in respect of **belief**.
- To **obtain** knowledge by means of the pen.

Bir Kısım Kardeşlerime Hususî Bir Mektubdur

Yazıda usanan ve ibadet ayları olan şuhur-u selâsede sair evradı, beş cihetle ibadet sayılan (Haşiye) Risale-i Nur yazısına tercih eden kardeşlerime iki hadis-i şerifin bir nüktelerini söyleyeceğim.

*{(Haşiye): Bu kıymetli mektubda Üstadımızın işaret ettiği beş nevi **ibadetin** kendilerinden **izahını** talep ettik.

Aldığımız izah aşağıya yazılmıştır.

- 1 - *En mühim bir mücahede olan ehl-i dalaletle karşı manen mücahede* etmektir.
- 2 - Üstadına **neş-i hakikat** cihetinde yardım suretiyle **hizmet** etmektir.
- 3 - Müslümanlara **iman** cihetinde **hizmet** etmektir.
- 4 - Kalemle ilmi **tahsil** etmektir.

v. To perform worship in the form of reflective thought, one hour of which may sometimes be equal to a year's worship.

Signed: Rüşdü, Hüsrev, Re'fet}

The First:

"At the Last Judgement, the ink spent by the scholars of religion will weigh equally to the blood of the martyrs."

al-Ghazali, Ihya 'Ulum al-Din, i, 6; al-Munawi, Fayd al-Qadir, vi, 466; al-'Ajluni, Kashf al-Khafa', ii, 561; al-Suyuti, Jami' al-Saghir, No: 10026.

The Second:

Whoever adheres to my Sunna when my community is corrupted shall earn the reward of a hundred martyrs.

Ibn 'Adiyy, al-Kamil fi'l-Du'afa', ii, 739; al-Mundhiri, al-Tarhib wa'l-Tarhib, i, 41; Tabarani, al-Majma' al-Kabir, 1394; 'Ali ibn Husamuddin, Muntakhabat Kanz al-'Ummal, i, 100; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id, vii, 282.

That is, those who adhere to and serve the Prophet's (UWBP) practices and the Qur'an's truths when innovations and misguidance are rife may gain the reward of a hundred martyrs.

O my brothers who weary of writing out of laziness! And O my brothers who lean to Sufism!

These two Hadiths show that the black light flowing from your blessed, pure pens serving the truths of belief and mysteries of the Shari'a and practices of the Prophet (UWBP) at a time such as this – even a drop of their water-of-life-like ink –

may win for you on the Day of Judgement reward equal to a hundred drops of martyrs' blood. So try to win it!

If you say:

It says "scholars" in the Hadith and some of us are only scribes.

The Answer:

Anyone who reads these treatises for a year and comprehends and accepts them, may become a valuable, exacting scholar at this time.

Even if he does not understand them, since the Risale-i Nur students have a collective personality, doubtless it is learned.

As for your pens, they are the immaterial fingers of that collective personality.

5 - Bazan bir saati bir sene ibadet hükmüne geçen tefekkürü olan ibadeti yapmaktır.

Rüşdü, Hüsrev, Re'fet}

Birincisi:

يُوزَنُ مِدَادُ الْعُلَمَاءِ بِدِمَاءِ الشُّهَدَاءِ

-ev kema kal-

Yani: "Mağşerde ülema-i hakikatın sarfettikleri mürekkebe, şehidlerin kanıyla müvazene edilir; o kıymette olur."

İkincisi:

مَنْ تَمَسَّكَ بِسُنَّتِي عِنْدَ فَسَادِ أُمَّتِي فَلَهُ أَجْرُ مِائَةِ شَهِيدٍ

-ev kema kal-

Yani: "Bid'aların ve dalaletlerin istilâsı zamanında Sünnet-i Seniyyeye ve hakikat-ı Kur'aniyyeye temessük edip hizmet eden, yüz şehid sevabını kazanabilir."

Ey tenbellik damarıyla yazıdan usanan ve ey sofi-meşreb kardeşler!

Bu iki hadîsin mecmuu gösterir ki: Böyle zamanda hakaik-i imaniyyeye ve esrar-ı şeriat ve Sünnet-i Seniyyeye hizmet eden mübarek hâlis kalemlerden akan siyah nur veya âb-ı hayat hükmünde olan mürekkeplerin bir dirhemi,

şühedanın yüz dirhem kanı hükmünde yevm-i mağşerde size faide verebilir. Öyle ise, onu kazanmaya çalışınız.

Eğer deseniz:

Hadîste "âlim" tabiri var, bir kısmımız yalnız kâtibiz.

Elcevab:

Bir sene bu risaleleri ve bu dersleri anlayarak ve kabul ederek okuyan; bu zamanın mühim, hakikatlı bir âlimi olabilir.

Eğer anlamasa da, madem Risale-i Nur şakirdlerinin bir şahs-ı manevîsi var, şübhesiz o şahs-ı manevî bu zamanın bir âlimidir.

Sizin kalemlerinize ise, o şahs-ı manevînin parmaklarıdır.

With your good opinion of me, you have afforded me the position of Master (Ustad) and religious scholar, and attached yourselves to me although in my view I am unworthy.

I am unlettered and have difficulty in writing, so your pens may be thought of as mine; you will receive the **reward** indicated in the Hadith.

Said Nursi

Kendi nokta-i nazarımda liyakatsız olduğum halde, haydi hüsn-ü zannınıza binaen bu fakire bir üstadlık ve tebaiyet noktasında bir âlim vaziyetini verdiğinizden bağlanmışsınız.

Ben ümmi ve kalemsiz olduğum için, sizin kalemleriniz benim kalemim sayılır, hadîste gösterilen **ecri** alırsınız.

Said Nursî

www.risaleglobal.com